

številka 9
December 2011
www.vodice.si

**Šola pridobila
uporabno dovoljenje**

**V Vodichah je bil
državni gasilski kviz**

**Veliki intervju s ddr.
Tomažem Gyergyekom,
raziskovalcem**

**Svetniki delovno
zaključili leto 2011**

Smučarski sejem v šoli

OBČINA VODICE

Uvodnik

Aaahhh, volitve so mimo! Tako so verjetno čutili Slovenci na začetku meseca. Bo zdaj kaj bolje? Morda slabše? Gotovo je, da bo v letu ali letih, ki prihajajo, treba znati zelo dobro voziti slalom med željami, stroški, potrebami, nujo, dohodkom ... Stavim, da si bo ob koncu leta 2011 večina ljudi zaželela boljših časov. Ali pa, da bi se vsaj imeli toliko radi, kot doslej. Da bi vsaj zdravje služilo toliko, kot doslej. Da bi sosed priskočil na pomoč, ko bi jo potrebovali. Želje ali odločitve ob koncu leta so od nekdaj imele magično moč. In če v neko reč ali idejo verjameš, se lahko celo uresniči. Vodiški otroci in njihovi starši so si želeli, da bi se šola vrnila na stare tire še v tem letu. Pa se je! Tudi na veliko zadovoljstvo profesorjev in občinskih uslužbencev, ki so imeli te tedne nemalo dela. Da o pripravah sprememb raznih odlokov, ki jih je bilo treba sprejeti še to leto, sploh ne govorimo. Ja, zaposleni na občinski upravi zadnji mesec in pol res niso stali križem rok. Čeprav verjetno na svoj račun slišijo kdaj kakšno pikro, češ, vam je lahko, ker ste v občinski službi ... Mi v uredniškem odboru si želimo še naprej dobrega sodelovanja, tudi z vami, bralci in prebivalci teh lepih, čeprav skromnih krajev. Da se boste tudi v naslednjem letu na nas obračali s pobudami in idejami, tudi kritikami, če so na mestu. Svetu in Evropi želim umiritve, svoji občini, da bi našla kakšen evro (če ne bo res propadel) za dobrobit občanov, vam pa drobnih zadovoljstev. Te najbolj zaležejo.

Monika Kubelj

Vsebina

Uvodnik	2
Županova beseda	3
Vodiški teleskop	4-10
Osrednji članek	11-13
Občinska uprava poroča	14-19
Intervju	20-22
Društveni utrip	23-31
Glas mladih	32-33
Črna kronika	34
Obvestila / Zahvale / Pisma	35
Napovednik	36

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. – Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice – Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1450 izvodih. – **Odgovorna urednica:** Monika Kubelj – **Uredniški odbor:** Franc Kmetič, Natalija Rus, Mojca Ločniškar, Cveto Vrbovšek in Alenka Jereb – **Lektor:** Alenka Peteršič – **Oblikovanje:** Janez Hočevnar – **Fotografije:** Rok Štupar in ostali – **Tisk:** Kubelj, d.o.o. – **Datum natisa:** december 2011 – **Naslov uredništva:** Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice – **elektronski naslov:** kopitar.vodice@siol.net ali monika.kubelj@gmail.com.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si.

Sporočilo bralcem:

Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili kolikor hitro bo mogoče.

Županova beseda

Spoštovani občanke in občani!

Leto dni v vlogi župana je hitro minilo. Skupaj z upravo in svetniki smo sestavili in skoraj popolnoma izvršili naloge letošnjega proračuna ter njegove spremembe, ki so bile nujno potrebne. Kot sem že lani poročal, bo zaradi velikih finančnih obveznosti iz letošnjega leta in iz preteklih let mnogo težje izvrševati naloge proračuna v naslednjih dveh letih. Dejansko sta proračuna za leti 2012 in 2013 že vnaprej obremenjena na odhodkovni strani, to pa predstavlja izjemno velik napor za občinske svetnike, upravo in župana, da bodo sestavili in potrdili kar najbolj uravnotežen proračun.

Kot je času primerno, je tudi prav, da leto končamo s pregledom za nazaj. Ta naj nikakor ne temelji le na financah, ampak tudi na dogodkih, odnosih, veselju in zdravju. Skratka temelji naj na širšem zadovoljstvu vas in vaših najbližjih. Tak pregled nam vsem koristi posebno v teh zapletenih gospodarskih in ekonomskih časih, ki se še ne bodo kmalu končali. Pokaže naj nam, da smo znali in zmogli narediti marsikaj, ne glede na trenutno situacijo, in pokaže naj nam, da je to osnova in izhodišče za naše načrte v

prihajajočem letu, ki se nam naj vsem izpolnijo v čim večji meri.

Letos smo v celoti dokončali nekaj pomembnih projektov in za njih pridobili tudi uporabno dovoljenje. Izgradili smo celotno infrastrukturo v zgornjem delu vasi Polje, izgradili smo dva mostička v spodnjem delu vasi Polja, ki kar za štirikrat povečujeta pretok vode in bosta tako zmanjšala poplavno ogroženost naših krajev. Prav tako smo povsem dokončali in pridobili uporabno dovoljenje za protipotresno in statično obnovo ter nadzidavo Osnovne šole Vodice. Uredili smo zunanost občinskih zgradb, sanirali nekaj cest, modernizirali čistilno napravo v Vodicah, vgradili filter v črpališče vode, izgradili nekaj novih kanalizacijskih priklopov v Vodicah, postavili nekaj eko otokov in še kaj bi se našlo. Na račun povečanih izdatkov za obnovo šole pa žal nismo začeli obnove ceste Habe–Martink. Bomo pa skrbno načrtovali to prioriteto v naslednjih letih in jo tudi uspešno končali.

Naslednje leto si želimo in upravičeno pričakujemo, da bomo uspeli začeti ali končati nekaj pomembnih projektov za naše kraje, ki so se aktivno pripravljali v zadnji polovici leta in so blizu sklepne faze, da se izve-

dejo. Najpomembnejši projekt je povezovalni kanal fekalne kanalizacije C0 od Vodic mimo Polja in Skaručne do Ljubljane, ureditev mestne avtobusne povezave med Občino Vodice in Mestno občino Ljubljana, začetek urejanja dokumentacije za novo obvozno cesto Vodice–Želodnik in izbor najboljše variante na osnovi javnega arhitekturnega natečaja za izgradnjo novega Središča Vodice. Seveda bomo vsi skupaj s svetniki poskrbeli, da bodo imeli tudi vsi manjši projekti enako pomembno vlogo pri uravnoteženem razvoju naše občine tudi na ostalih področjih našega skupnega življenja. Glede na to, da občinski svet v zadnjem polletnem obdobju deluje zgledno, sem prepričan, da bodo večino občinskih potreb ter mojih pobud in želja podprli vsi naši svetniki.

Spoštovani,

naj vam za prihajajoče božične praznike zaželim veliko veselja in notranjega miru. Ob dnevu samostojnosti in enotnosti vam izrekam iskrene čestitke. V letu 2012 pa vam v imenu Občine Vodice in v svojem imenu želim polno zdravja, obilo sreče, čarobnega veselja ter pozitivnih misli!

Aco Franc Šuštar

10. redna seja občinskega sveta

Po sprejetju dnevnega reda je besedo takoj prevzel Maksimiljan Alfrev, ki je nanizal nekaj napak, ki so se pojavile pri prepisu magnetograma, med njimi tudi del njegovih mnenj in predlogov. Alfrev je v nadaljevanju kritiziral način izbire častnega občana, saj bi v takem tempu lahko prišel na vrsto za častni naziv sleherni občan. Alfrev je nato podal tudi mnenje odbora za družbene dejavnosti o načinu ustanovitve in financiranju glasbene šole. Ker ima šola status zasebne ustanove, so bili mnenja, da je občina ni dožna sofinancirati. Na koncu razprave se je zapisnikar Rado Čuk opravičil za morebitne napake in hkrati poudaril, da z magnetogramov dostikrat ni možno natančno prenesti vseh fonetičnih ali nejasnih izrazov. Svetnik Anton Kosec je potem razložil, da po poslovníku razprav ni treba zapisovati, razen če razpravljaavec to izjemoma zahteva. Friderik Pipan je v nadaljevanju predlagal, da se izjave posameznih razpravljavcev narekujejo zapisnikarju, diskusije pa se časovno omejijo.

Glavna tema tokratne seje občinskega sveta je bil rebalans proračuna za prihodnje leto. Rebalans, ali kot mu pravilneje rečemo uravnoteženje oziroma poprava proračuna, je za prihodnje leto zelo pomembna zadeva, saj se zaradi splošne krize tudi naši občini obeta manjši pritok denarja, kot je realna vrednost vseh v preteklem času načrtovanih del. Nataša Hribar, direktorica občinske uprave, je predstavila rebalans proračuna 2011, ki ga je predhodno obravnaval Odbor za finance, v katerem je seznanila svetnike, da se za 800 tisoč evrov znižajo prihodki iz komunalnih prispevkov, znižajo se tudi kapitalski prihodki; skratka odhodki občine se bistveno znižajo, sledi upad investicij. Miran Sirc je v nadaljevanju pojasnil povečanje postavke za OPPN Polje, kjer se je obseg del bistveno povečal na območje severnega dela proti gasilskemu domu. Župan Aco Franc Šuštar je nato pojasnil, da se je proračun zmanjšal za okoli 15 odstotkov. Prvi se je k razpravi javil Anton Kosec, ki je imel kar nekaj pripomb in vprašanj, med drugim ga je zanimalo, kdaj se bo uredil problem z zemljiščem Golo v Selu, kam in kako umestiti cesto Habe–Koseze, kaj bo s čistilno napravo ali s priključkom na čistilno napravo Ljubljana, zanimalo ga je tudi nekaj postavk

v zvezi z OPPN Lokarje, obregnil se je tudi ob potratne proslave v čast občinskih praznovanj ter predlagal, da bi bili nosilci praznovanj društva. Župan Aco Franc Šuštar je nato obljubil, da gre cesta Habe–Koseze v drugo branje. Letos so bili izdelani vsi projekti, pridobljena pa so bila tudi skoraj vsa soglasja. V primeru Golo je bilo pojasnjeno, da se vodi upravni spor in razlastitveni postopek. Glede čistilne naprave je povedal, da bo narejeno vse, kar je bilo načrtovano, v Lokarjih pa se bo začela prva faza gradnje kanalizacije. K razpravi se je javil tudi Brane Podboršek, ki je opozoril na proračunski primanjkljaj okoli 500 tisoč evrov, zaradi katerega

nekaj projektov ne bo možno realizirati. Zanimalo ga je tudi, kako se je porabil namenski denar za cesto Bukovica–Koseze in koliko bo stala investicija nadomestnega kanala za ljubljansko čistilno napravo. Problematična se mu je zdela tudi izgradnja obeh mostov na južnem delu Polja in zanimalo ga je, ali so v skladu s poplavno študijo, če jo občina sploh ima in kako jo je sploh mogoče izvajati brez podlage v proračunu. Miran Sirc je pojasnil nesporazum pri branju postavk v proračunu, kajti nekatere spremembe so nastale s strani sofinanciranja SVLR. Investicija »obnova prepustov v Polju« je imela proračunsko podlago v postavki Infrastruktura

Polje. Glede izgradnje mostov je Sirc povedal, da so bila pridobljena strokovna stališča s strani ARSO, občina pa ima poplavno študijo, ker hidrološki izračuni prepusta temeljijo na njej. Sirc je povedal še, da se povezovalni kanal za čistilno napravo, imenovan C0, ne podvaja, ker se prvi počasi opušča, drugi pa temelji na že podpisani medobčinski pogodbi občin Medvode, Vodice in MOL, ki so se sporazumele, da s skupnim projektom kanalizacijskih sistemov kandidirajo za nepovratna sredstva Kohezijskega sklada. Župan je nato izrazil zaskrbljenost zaradi poplavne ogroženosti določenega dela občine in se zavzel, da se uredi

ustrezna pretočnost, obenem pa obžaloval, da projekti, ki so bili naročeni v prejšnjem mandatu, niso boljši, za v bodoče pa je najavil, da bodo vsi projekti zapadli v revizijo, da ne bo prihajalo do razhajanj med pričakovanji in izvedbami. K besedi se je javil tudi Peter Podgoršek, ki je protestiral, da posamezne prepustne kanale na privatnih zemljiščih čistijo sami, ker bi to morala izvajati ali občina ali država.

Župan je na koncu predstavil še odstopno izjavo članice nadzornega sveta, poziv za predložitev novega kandidata pa je podaljšal do naslednje seje občinskega sveta. Brane Podboršek se ni čudil njeni odločitvi, kajti gotovo je od-

stopila zaradi zdrav, ki se izvajajo na terenu.

Predsednica NO, Mateja Gubanec, je predstavila program, ki so si ga člani zastavili za svoje delo, in sicer pregled projekta ČN Skaručna, investicije v vrtec ter razpolaganje s stvarnim premoženjem občine.

Anton Kosec je predlagal, da se v primeru, če svetniške skupine ne predlagajo kandidata za NO, v Kopitarjevem glasu izvede javni poziv, da se lahko vključi še civilna družba.

Župan je obljubil, da se bo na naslednji seji občinskega sveta obravnaval sklep o razrešitvi članice NO.

Cveto Vrbovšek

Delovni konec leta za svetnike

Na 11. redni občinski seji je bilo sprejetih kar nekaj odlokov. Med drugim odlok o spremembi odloka o proračunu in odlok o komunalnem prispevku, ki sta svetnike večkrat spodbudila h komentarjem. Kljub temu, da nekaj svetnikov ni bilo, nekateri pa so predčasno zapustili sejo, so bili na koncu sklepni.

Uvodoma je direktorica občinske uprave Nataša Hribar na kratko predstavila bistva sprememb in dopolnitev odloka o proračunu Občine Vodice za leto 2011, ki so ga svetniki zdaj dobili v drugo branje. Poudarila je, da so ta narejena na podlagi njihovih pobud in predlogov. Kot prvi se je k razpravi prijavil Maksimilijan Alfrev, ki se je spet dotaknil glasbene šole Mateja Hubada, a tokrat iz drugega razloga. Upravo je namreč opozoril, da je letos v glasbeno šolo, ki jo zaenkrat še vodi Igor Dajčman, vpisanih le 41 učencev, kar pome-

ni, da bi od občine šola morala dobiti največ 24.600 evrov, ne pa 42 tisoč kot doslej, ko je bilo učencev znatno več. Upravo je javno vprašal, ali drži, da so denar, ki je na seznamu postavk v proračunu, nakazali že vnaprej? »Če ste, je to nedopustno,« je še dodal, saj občina ne more nekoga kreditirati vnaprej. Ob tem pa je dodal, naj otroke nikar ne skrbi, saj se težave z glasbenim izobraževanjem pri nas rešujejo, počakati je treba le še na vse ponudbe. Direktorica Hribarjeva mu je odvrnila, da je po pogodbi Dajčman resda dobil denar, a le za leto 2011. Preverili bodo, kako je s številom vpisanih, in to seveda upoštevali v naslednji polovici leta, ko naj bi Igor Dajčman še vodil šolo.

Mojca Ločniškar je ob pregledu proračunskih sprememb prepričana v ne najbolj gospodarno rabo denarja, Anton Kokalj pa je dodal, da so nekatere priporočila sicer upoštevana, ključne

pa ne. »Moj osnovni pomislek je naslednji: dohodki padajo, tekoča poraba pa se povečuje.« Svetnik Tone Kosec je opozoril, da morajo biti postavke iz prvega branja enake tudi v drugem, če ni drugačnih predlogov. Sicer ne more vedeti, ali se morebiti postavke spreminjajo tudi drugje. Direktorica pa mu je pojasnila, zakaj v konkretnem primeru cesta Selo–Golo ni bilo obrazložitve. Debato je malo umiril župan Aco Franc Šuštar, ki je vse spomnil, da sta bila letos končana dva velika projekta: OPPN Polje in sanacija šole ter da ima občinska uprava v teh dneh izjemno veliko dela. Strinjal se je tudi z Ločniškarjevo, da bi rebalans proračuna res moral biti v juliju, a jim zaradi obilice dela to ni uspelo. »Trudimo se, da bi bil proračun kakovosten. O glasbeni šoli, še ne vemo, kdo jo bo izvajal, se pa zadeve rešujejo,« je povedal župan in omenil, da upa tudi na uspeh pri realizaciji cest Habe–Koseze

ter Selo–Golo. Za sprejem sklepa glede proračuna (tri je bilo proti) se je župan svetnikom zahvalil in dodal, da bodo morali zaradi pomembnejših reči kakšni projekti tudi malo počakati.

O čistilni napravi

Direktor JP Komunala Vodice Jure Vrhovnik je svetnikom pojasnil spremembe letnega programa tega podjetja in dodal, da so se morali prilagoditi manjšim proračunskim sredstvom. Svetnik Kokalj je spet spomnil, da še zdaj ni potrebne analize o smiselnosti in smotrnosti obstoja komunalnega podjetja v taki obliki. Še vedno meni, da je to velik strošek za tako malo občino, zato se bodo glasovanja vzdržali. Na njegovo vprašanje, kaj točno je bilo za 90 tisoč evrov izvajanega na čistilni napravi (podobno sta se spraševala tudi Alfrev in Kosec), je Vrhovnik na veliko presenečenje vseh pojasnil, da je bila nadgradnja čistilne naprave (ČN) nujno potrebna, saj zadeva skorajda ni delovala. Potrdil je vprašanje Alfrev, ali je v poletnem času prišlo do izliva dela fekalne kanalizacije, kar so čutili oziroma vonjali zlasti Bukolani. »Ali to pomeni, da je bila ČN slabo vzdrževana, ne vem. Vem le, da je od aprila zelo slabo delala ali pa sploh ne in zato je bilo treba zamenjati precejšen del sistema,« je pojasnil direktor in zatrdil, da zdaj deluje normalno. Njegovo zgodbo je potrdil tudi Miran Sirc iz občinske uprave. Anton Kokalj je opozoril, da če je temu tako, bi bilo treba na sodišču uveljavljati pravico do odškodnine.

Nekaj besed je bilo na račun dotacij, torej plačil vseh stroškov, ki so dijo zraven, Vrhovnik pa je zatrdil, da stroške znižujejo, kolikor se da. Brane Podboršek, ki je predčasno zapustil sejo in pojasnil, da bosta z Mihom Bergantom svoje pripombe dodala pisno, je pripomnil, da bi ta točka tako ali tako morala biti pred rebalansom in da je ana-

liza o učinkovitosti komunalnega podjetja smiselna do sprejema proračuna 2012. Njegova splošna pripomba pa se je navezovala na nepreglednost in neusklajenost poročila JK Komunale Vodice s proračunom. Županu je predlagal, naj vendarle razprave omeji in opozori svetnike, če zaidejo od obravnavane tematike k drugim. Svetnik Friderik Pipan se je prav tako vprašal o potrebi javnega komunalnega podjetja, Alfrev pa je ponovno glasno povedal, da je vse to on počel prostovoljno, ko je vodil krajevno skupnost. Na koncu so bile spremembe sprejete, Kosec pa je debato zaključil z mnenjem, da smo vendarle lahko veseli, da podjetje vodi nekdo, ki se na zadeve spozna.

Višji komunalni prispevek

Po mnenju župana, da je odlok o komunalnem prispevku (prvo branje) pripravljen izjemno kakovostno in da je skrajni čas za njegov sprejem, ga je na kratko predstavila Tatjana Resman z občinske uprave. Začelo se ga je pripravljati leta 2008, zdaj pa je po mnenju uprave res čas za sprejem, saj se je zakonodaja od leta 2000 močno spremenila. Da gre za kakovostno pripravljen projekt, so se strinjali mnogi svetniki. Alfrev je izrazil zadovoljstvo, da je končno tudi pobiranje takse vključeno v odlok, se pa ni strinjal, da se ni upoštevalo delo, ki so ga pred mnogimi leti opravili avtohtoni prebivalci, ko so veliko zgradili sami s svojimi sredstvi. Danes teh računov seveda nima nihče več spravljenih. Svetniki Nove Slovenije pa so bili proti vsakemu zviševanju cen, čeprav vedo, da je treba odlok uskladiti z zakonodajo.

Anton Kosec je pogršel zapisnike sej nastajanja odloka in dodal, da uprava pravzaprav ne more odmeriti višine komunalnega prispevka. Je pa pozdravil ukrep, da se plačevanje takse, o katerem je bilo toliko govora, upošteva pri

komunalnem prispevku oziroma se v nasprotnem primeru vrne najkasneje do leta 2021. Vskočil je župan in dodal, da so se zelo trudili, da bi cena ostala nespremenjena, a računati je treba na nove in nove stroške, ki jih ima občina z obnovo in gradnjo. Poleg tega je to polovičko pri komunalnem prispevku izkoristila že skoraj večina prebivalcev, ki živijo v teh krajih dlje časa. Osnutek v prvem branju je bil sprejet. Zaradi usklajenosti s komunalnim odlokom pa so svetniki sprejeli še odlok o spremembi odloka o odvajanju odpadnih in padavinskih voda ter odlok o spremembi odloka o oskrbi s pitno vodo.

Svetniki so pokazali tudi veliko dobre volje s sprejemom odloka, ki bo prebivalcem novega naselja v Polju olajšal del gradnje. Praksa je namreč pokazala nekoliko neživiljenjska določila: da se morajo objekti gradbene meje dotikati z zunanjo linijo fasade, hkrati pa preko gradbene meje ne smejo segati recimo nadstreški. Hiter popravek bo omogočil bodočim stanovalcem hitrejšo gradnjo. Potrditev vodiških svetnikov sprememb odloka OPPN Lokarje pa bo omogočil gradnjo v več etapah. Pričakujejo, da bodo v približno osmih letih Lokarje povsem uredili. Proti koncu so sprejeli še odstopno izjavo Mateje Gubanc iz nadzornega odbora, sklep o določitvi vrednosti točke za NUSZ, ki ostaja 0,002 evra, in bili seznanjeni z zapisnikom pregleda del pri sanaciji osnovne šole. V zadnji točki pobud in vprašanj sta se oglasila Alfrev in Pipan. Prvi je mnenja, da bi morali doseči neki dogovor oziroma vplivati na menageškega župana glede rekonstrukcije ceste Koseze–Mengeš. Pipan pa si želi videti načrt, seznam del, ki se nameravajo v naslednjem letu izvesti, da bodo ljudje vsaj malo imeli občutek, kaj vse se dogaja.

Monika Kubelj

20 let delovanja Župnijske karitas Vodice

Župnijska karitas Vodice deluje že 20 let. Začetek sega v oktober 1991, ko je v Vodicah potekala prva akcija zbiranja oblek, otroške obutve, igrač, poljskih pridelkov in drugih prehrabnih izdelkov za begunce iz Hrvaške. Že v novembru 1991 je bila naslednja akcija zbiranja toplih oblačil in volne. Takratna splošna situacija in razmere v Sloveniji so narekovale potrebo po organiziranem delu. Tako se je na prvem srečanju v novembru 1991 zbralo 11 župljanov. Danes naša skupina za Župnijsko karitas Vodice šteje 15 rednih in dve občasni prostovoljki.

V naš program dela so vključene družine, posamezniki, otroci, ostareli, bolni in ljudje s posebnimi potrebami. Družinam finančno pomagamo pri plačilu gospodinjstvih položnic (elektrika, voda, stanarina) in plačilu zdravstvenega zavarovanja. V teh primerih od prosilcev dobimo potrdilo o finančnem stanju v družini. Velik delež pomoči predstavlja delitev hrane iz intervencijskih zalog Evropske unije.

Osnovnošolcem in srednješolcem pomagamo pri nakupu šolskih potrebščin, omogočimo jim udeležbo na taborih in šolah v naravi.

Ostarelim, bolnim in invalidom posvetimo posebno pozornost. Obiščemo jih trikrat v letu – za božič, veliko noč in binkošti. S skromnim darilom in voščilnico obiščemo vse bolne, invalide in ostarele, stare nad 80 let. Tudi naši krajani, ki so v domovih za ostarele, so deležni naših obiskov. Pred binkošno nedeljo z vabilom na srečanje obiščemo vse starejše od 75 let. Na to nedeljo imamo ob 14. uri vsakoletno srečanje v farni cerkvi. Po sveti maši vse povabimo v župnišče na pogostitev in prijetno druženje.

Za naše delo poleg volje in prostovoljnega dela potrebujemo tudi finančna sredstva. V vseh letih obstoja Občine Vodice smo

Vodiški župnik Franc Mervar

deležni dobre finančne podpore in zaupanja v naše delo. V vseh letih delovanja Župnijske karitas Vodice pa nas pri našem delu z donacijami finančno podpirajo tudi dobrotniki iz naše okolice in podjetniki naše občine. Ta darežljivost in odprto srce za stisko soljudi se tudi v teh kriznih časih nista spremenila.

Dobrodelna prireditve za Župnijsko karitas Vodice ni nova. V času njenega delovanja se jih je zvrstilo kar 11. V petek, 25. novembra 2011, je bila v Kulturnem domu Vodice 12. dobrodelna prireditve. Prostovoljke Župnijske karitas Vodice smo želele zaradi praznovanja 20. obletnice delovanja temu koncertu navdihniti še poseben pomen.

K sodelovanju smo povabile vse generacije v naši občini, ki bi lahko polepšale prireditev. Na naše veliko veselje je bil odziv velik. Pripravljenost za nastopanje so pokazali prav vsi naprošeni. Iz vsebine in izvedbe njihovih nastopov je bilo videti, koliko truda in prostovoljnega dela so vložili v pripravo svojih nastopov. Nastopili so Godba Vodice, otroci Vrtca Škratek Svit, otroci Osnovne šole Vodice, v okviru KD Matija Koželja Mladinski orkester, FVS Matici, ŽVS Flora, člani DU Vodice s svojima skupinama Korenine in Ropotavčki, MPZ Biser ter Twirling in mažoretni klub Komenda. Prav vsak od nastopajočih je prispeval svoj kamenček v mozaik naše prireditve, za kar se jim še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Pisan šopek prireditvi so dodale tudi narodne noše Društva narodnih noš in kočijažev občine Vodice. Narodne noše so naš ponos, tudi na dobrodelnost smo ponosni. Zato je njihova prisotnost imela še toliko večji pomen. Tudi njim iskrena hvala.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil Imre Jerebic, ki je bil prvi pobudnik za ustanovitev Župnijske karitas Vodice. Predsednik Škofijske karitas Ljubljana Tone Kompare nam je podelil priznanje za 20-letno delo. Vse navzoče v dvorani je pozdravil župan Aco Franc Šuštar. Domači župnik France Mervar se je zahvalil vsem, ki so pomagali pri pripravi na prireditev – in teh ni bilo malo.

Prireditev je bila zelo dobro obiskana ter po odmevih v dvorani toplo sprejeta. Delo Župnijske karitas Vodice in prireditev so širokosrčno podprli tudi podjetniki v naši občini, ki so se odzva-

Živahne mažoretke

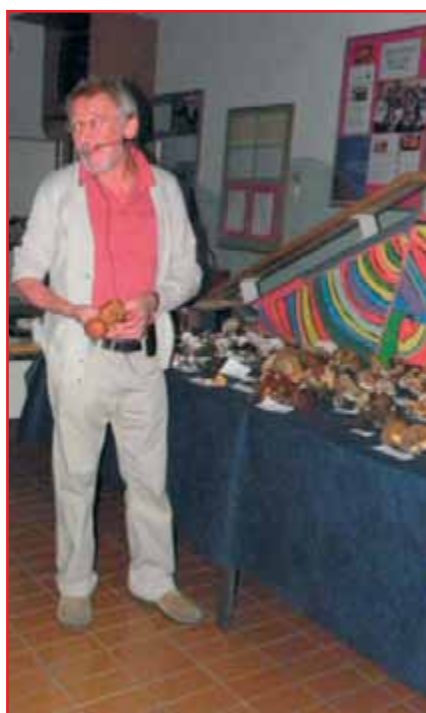
li na naše vabilo na prireditev in prošnjo za donacijo. Tudi košarica za prostovoljne prispevke ob vходу v dvorano se je hitro polnila. Vsem donatorjem in darovalcem prostovoljnih prispevkov se za darove zahvaljujemo. Z njihovo pomočjo je bil dosežen dvojni namen prireditve: praznovati jubilej in zbrati sredstva za blaženje vse večje stiske ljudi.

Dvorana je ostala nabito polna tudi po prireditvi, ko so bili vsi nastopajoči in obiskovalci povabljeni na druženje ob domačih dobrotah, ki smo jih napekle prostovoljke Župnijske karitas Vodice.

Tajnica Župnijske karitas Vodice
Marija Banko

Gobarska razstava

Že nekaj let zapored na Osnovni šoli Mengeš prirejajo gobarsko razstavo. Za vse pa je »kriv« Jože Kosec, ki je tam zaposlen kot profesor matematike in fizike. Jože Kosec je iz naših logov, natančneje iz Šinkovega Turna pod severnim obronkom Rašice, kar pomeni, da za gobami »lazi« že skoraj pol stoletja. Jožetovo znanje o gobah ni samo ljubiteljsko, temveč tudi raziskovalno, saj ve o gobah čisto vse. To nam vsako leto znova pokaže na svoji razstavi. Tako je bilo tudi letos, čeprav letos vremenske razmere gobarjem niso bile ravno naklonjene. Na približno deset metrov dolgem pultu nas je pričakalo več kot 300 primerkov strupenih, neužitnih in užitnih gob. Vsak primerjek je bil opremljen z domačim

Gobar Jože Kosec

in latinskim imenom. Na odprtju nam je Jože eno uro razlagal posamezne značilnosti gob in njihovo uporabnost. Jože ne nabira gobe samo po domačih gozdovih, ampak se po njih odpravi tudi v sosednje države, kjer ga poznavalci še posebno cenijo. Najraje pa se Jože potepa in gobe nabira po brezpotjih Gorjancev in v okolici Kostanjevice na Krki, kamor se rad umakne ob vsakem prostem času. Ima pa Jože v domačem kraju pri gobarjenju konkurenco skoraj na dvorišču, kajti njegov brat, tudi dober gobar, stanuje čez cesto. Njega, Antona Kosca, pa tako skoraj vsi dobro poznamo, saj je eden od najaktivnejših svetnikov v naši občini.

Cveto Vrbovšek

Tadeja Sumper iz Vodice, izjemna osebnost

Akcija Ljudje odprtih rok

Revija Naša žena je maja letos že 18. zapored razpisala natečaj za zbiranje predlogov za ljudi odprtih rok. V uredništvo so dobili 39 predlogov in med njimi so izbrali 24 posameznic, posameznikov in skupin, ki so v Narodni galeriji v Ljubljani prejeli zahvalne listine, dobrot-nica, darovalec, izjemna osebnost in dobri človek leta 2011 pa so prejeli tudi zlato priponko, posnetek okrasne zaponke ptice v letu iz 5. stoletja, najdene v Ajdnu nad Potoki.

Urednica revije Marta Krpič se je zahvalila vsem ljudem odprtih rok. Med drugim tudi Tadeji Sumper, naši občanki. Tadeja Sumper, ekonomistka iz Vodice, ima samo-

Letos predlagane izjemne osebnosti. Tadeja je prva na levi.

stojno podjetje in se ukvarja s svetovanjem za osebnostno rast. Njena brezpogojna ljubezen in navdušenje, da lahko pomaga ljudem spreminjati življenja na boljše, pa je zgled, ki nam daje moč in vero, da je vse mogoče in da je navidezna ovira le priložnost za pot v lepše in bolj izpolnjujoče življenje. Zato ljudem, kot je Tadeja, pravijo zemeljski angel. In da je res pravi angel, se je pokazalo, ko je njena prijateljica Nina Wabra lani 2. maja doživela hudo prometno nesrečo in ostala tetraplegik. Na srečo je imela Tadejo, ki je s financami iz svojega žepa in s pomočjo drugih poskrbela za to, da je lahko Nina kljub invalidnosti čim bolj samostojna. Zanja je marca letos v Ljubljani s prijateljico Ireno Magerl pripravila velik humanitarni koncert, na katerem so brezplačno nastopili številni odlični glasbeniki, pevci in povezovalci ter zbrali okoli 15 tisoč evrov. Tadeja je v vseh po-

gledih podpirala Ninino željo po samostojnosti in je presrečna, da ji je lahko pomagala samostojno zaživeti in z zbranim denarjem urediti dom po njeni meri. Tadeja je mati dveh deklic in žena Avstrijca Marcela.

S predstavitvami ljudi, katerih življenjsko vodilo je nesebična skrb za druge, so pri Naši ženi začeli že leta 1994. V 18 letih so tako v prilogah *Ljudje odprtih rok* predstavili že okrog 600 posameznic in posameznikov ali skupin, ki sodelujejo v različnih humanitarnih in dobrodelnih projektih, opravljajo različna dobra dela, iz svojega žepa namenjajo denar za pomoč ljudem v stiski oziroma znajo navdušiti druge, da ga zanje zberejo s skupnimi močmi. Skratka naredijo in poskrbijo za vse, da bi bilo nemočnim oziroma pomoči potrebnim vsaj za trenutek lepše in boljše.

Monika Kubelj

Medgeneracijsko sodelovanje v vrtcu

V vrtcu Škratek Svit Vodice že vrsto let spodbujamo medgeneracijsko sodelovanje, ki je ena temeljnih vrednot sodobne družbe. S skupnimi srečanji spodbujamo sodelovanje, medsebojno spoznavanje in komunikacijo. Babice in dedki se v velikem številu odzovejo vabilu, saj skupaj z vnukinjami in vnuki preživijo prijetno dopoldne ob različnih skupnih dejavnostih. Starejši generaciji po srečanju vedno ponudimo tudi izobraževalno vsebino, tokrat so prisluhnili predavanju strokovnjakov podjetja Farmedica o venskem popuščanju, nekateri so si izmerili tudi venski pretok z DPPG. Starejši otroci so si po srečanju ogledali še Žabjo šolo in prejeli simbolična darila. Najlepše darilo pa je veselje, zadovoljstvo ...

Hedvika Rosulnik

Medgeneracijsko sodelovanje je koristno za močnejše družinske vezi.

Spominska slovesnost na vodiškem pokopališču

Na vodiškem pokopališču pri spomeniku padlih borcev je bila 28. oktobra spominska slovesnost. Čeprav je bila letos prireditev tri dni pred običajnim dnevom spomina na mrtve 1. novembra, se je ob lepem sončnem vremenu zbralo kar lepo število obiskovalcev. Vinko Borovnik, tudi častni občan, nam je za začetek slovesnosti v njemu lastnem slogu orisal nekaj poučnih zgodovinskih dejstev, ki so botrovala različnim dogodkom med drugo svetovno vojno in po njej. Za lep kulturni program so poskrbeli učenci in učitelji Osnovne šole Vodice. Odločili smo se, da se bodo spominske slovesnosti, ki so bile do sedaj praviloma na dan spomina na mrtve, prirejele nekaj dni pred samim praznikom, vsekakor pa med delovnikom oziroma šolskimi dnevi.

Naj ob tej priliki seznanim občane, da je znova oziroma na novo konstituirano Združenje borcev za vrednote NOB, prej Zveza borcev NOB. Naloga Zveze je, da se ohrani moralne in materialne vrednote NOB, hkrati pa želimo v svoje vrste pritegniti nove člane, ki jim ni vseeno, da se je častni boj proti okupatorju med drugo svetovno vojno sprevrgel v obračunavanje pripadnikov različnih svetovnih nazorov ali pa v adut dnevne politike. Njen predsednik je postal Franc Durič, veteran vojne za Slovenijo, ter član veteranske organizacije Sever. Hkrati se zahvaljujemo vsem ljudem, ki so ob dnevu spomina na mrtve poskrbeli, da so bili spomeniki in obeležja NOB vzorno okrašeni.

Cveto Vrbovšek

Odlično izpeljan državni gasilski kviz v Vodicah

Občina Vodice je bila konec novembra gostitelj 10. državnega kviza gasilske mladine Slovenije. Med mladinci si je največ točk pridobila ekipa iz Žalca, med starejšimi pionirji so pokal najboljših prejeli gasilci iz PGD Poljane, med mlajšimi pionirji pa so se zmage veselili člani PGD Pijava Gorica. Med domačimi so se najbolje odrezali najmlajši pionirji iz društva Šinkov Turn, in sicer z odličnim drugim mestom, med starejšimi pionirji pa si je ekipa iz istega društva pridobila 15. mesto.

Kljub čemernemu vremenu si slovenski mladi gasilci niso dali vzeti dobre volje in zagnanosti. 19. novembra so že v zgodnjem dopoldnev u napolnili vodiško šolo in nestrpno pričakovali začetek tekmovanja. Po hodnikih je bilo slišati vse mogoče naglase: prišli so z Dolenjske, bližnje Gorenjske in iz Ljubljane, pa s sončne Primorske, Koroške in prekmursko-štajerskega konca. Dobra organizacija organizacijskega odbora, ki si je že od marca prizadeval določiti vse podrobnosti v zvezi s tem zahtevnim projektom, je poskrbela za nemoten začetek. Dobra koordinacija glede parkirišč in pripravljenost mladih informatorjev sta omogočili uspešen sprejem okrog 300 mladih gasilcev (pionirjev in mladincev). Posebno pohvalo je treba izreči vodstvu šole, ki se je kljub temu, da del šole še ni odprt za pouk, trudilo vzpostaviti

Nagrajenci ob županu Acu Suštarju.

ugodne pogoje za mlade gasilce in njihove mentorje ter doseglo, da je potekalo razdeljevanje malice in kosila kar se da tekoče. Kljub nekolikšni prostorski stiski je tekmovanje potekalo uspešno.

Pohvale in spodbude

Poleg zanimivega pevskega nastopa šestošolcev Kaje Kastelic in Gregorja Repnika je vse zbrane nagovorilo nekaj vidnejših govorcev. Še zelo vitalen in izjemno prijazen predsednik GZS Anton Koren je bil prepričan, da bo ta okrogli državni gasilski kviz potekal nemoteno. Dodal je, da tekmovanje ni le priložnost za doseganje dobrih rezultatov, ampak bo pripomoglo tudi k vzgoji mladih gasilcev in gojenju medsebojnih prijateljskih odnosov. Takoj je bilo opaziti, da je Anton Koren velik vzornik mladim, saj so se hitro pojavile skupinice, ki so se želele z njim fotografirati, on pa se je njihovi želji z veseljem odzval. Vse udeležence sta pozdravili tudi Martina Jelovčan, predsednica mladinskega sveta pri GZS, in Marija Kunstelj, predsednica PGD Šinkov Turn. Prva je priznala, da

Organizacijski odbor je bil zadovoljen s pripravo dogodka.

organiziranje tovrstnih dogodkov ni mački kašelj in dodala, da je tokratna organizacija minila še posebej v duhu letošnjega leta prostovoljstva. Mladim je izpostavila velik pomen gasilstva, mentorjem pa se zahvalila za njihov trud. Marija Kunstelj, ki je bila na neki način gonilna sila tega dogodka, seveda ni mogla skriti navdušenja. Zahvalila se je vsem sodelujočim in udeležencem zaželela veliko prijetnih trenutkov. Piko na i sta dodala ravnateljica OŠ Vodice Ivana Bizjak in vodiški župan Aco Franc Šuštar. Ravnateljica je bila izjemno vesela timskega duha vseh občanov, ki se je pokazal pri tem projektu. Na kratko je še predstavila šolo, kjer je izpostavila zlasti izjemne športne dosežke učencev in izrazila zadovoljstvo, da lahko gostijo mlade gasilce na državnem tekmovanju. Seveda pa dogodek ne bi bil tako kakovosten, če svoje note ne bi dodal župan, ki se je izkazal zlasti s financiranjem. Ob tej priložnosti je namreč občina omogočila izdajo priložnostnega biltena, za katerega si upam trditi, da je eden najboljših doslej. Pri pripravi jih je sodelovalo kar nekaj, pridna kot mravljica pa je bila še posebej občinska uslužbenka Nina Rahne. »Prostovoljno gasilstvo ima v Sloveniji visoko podporo med ljudmi, verjetno ravno zaradi povezovanja in druženja ljudi ob najrazličnejših prijetnih in manj

Znanje, ki so ga mladi gasilci pokazali, je pomembno tudi v vsakodnevnem življenju.

prijetnih dogodkih. Nesebično, dobronamerno in požrtvovalno humano delo in znanje gasilcev skozi vse življenjsko obdobje se brezpogojno prepletata med gasilskimi generacijami. V Občini Vodice smo ponosni na poslanstvo naših gasilk in gasilcev in jih pri njihovem delovanju tudi podpiramo,« je svoje misli tudi v biltenu zapisal župan, ki je sicer tudi sam gasilec. Vsem je zaželel, da se še kdaj vrnejo v našo občino. Poleg župana in ravnateljice ter predsednika Korena sta častni organizacijski odbor sestavljala tudi Iztok Zajc, poveljnik regije Ljubljana I, in Janez Jenko, predsednik GZ Vodice.

Na tekmovanju o vozlih, zgodovini in gasilskih orodjih

Tekmovanje je potekalo v organizaciji GZS – Mladinskega sveta in Gasilske zveze Vodice. Kot smo že pisali v prejšnjem Kopitarjevem glasu, so imele pravico do nastopa na državnem gasilskem kvizu ekipe, ki so dosegle prvo

Izjava predsednika GZS, Antona Korena, samo za Kopitarjev glas

»Letošnja prireditev je zelo dobro uspela. Doseženi so vsi cilji, s katerimi smo želeli motivirati mlade za pridobivanje znanja na tem področju. Danes so pokazali široko znanje s področja zgodovine in poznavanja gasilstva na splošno. Naš namen je tudi, da osvojijo znanja, ki jim bodo pomagala, kako ravnati v nepredvidenih trenutkih. Zelo se nam zdi pomembno, da to vedenje delijo tudi z drugimi in jih ozaveščajo. Srečanje, kakršno je danes, je tudi neke vrste potrditev, da niso sami, ampak da se veliko mladih zanima za prostovoljno gasilstvo. Danes sem si ogledal tudi tri društva, ostala pa videl iz vožnje po občini in rečem lahko, da je vseh šest društev dobro organiziranih. Domovi so zgledno urejeni. Vesel sem tudi dobrega sodelovanja z Občino Vodice.«

Kljub prostorski stiski je kviz potekal v skladu s pričakovanji.

in drugo mesto v vsaki kategoriji na regijskem tekmovanju v letu 2011 oziroma prvouvrščena ekipa v posamezni kategoriji, če je bilo tekmovanje organizirano samo na nivoju ene GZ v okviru regije. Ekipa so bile razdeljene na mlajše pionirje, starejše pionirje in mladince.

Vsi so se preskusili v naslednjih temah oziroma nalogah: Drži – ne drži, zgodovina gasilstva, požarna preventiva, gasilska znanja od 5 proti 0, vezanje vozlov (mladinci namesto tega navezava orodja) in spoznavanje gasilskega orodja. Le zahtevnost vprašanj je bila različna. Na tekmovanju, kjer je bila obvezna udeležba v gasilski delovni obleki, je bilo opaziti trud vseh tekmujočih. Ne nazadnje so bili vsi, ki so se tu potegovali za priznanja, dobri, saj se jim je uspelo uvrstiti na državno tekmovanje. Kljub mladosti so se vsi trudili slediti pravilom. Vsi so namreč vedeli, da, če se mentor ali kateri koli član ekipe neprimerno obnaša in se ne drži predlaganih pravil, se ekipa diskvalificira. Posledično se zbršče iz seznama tekmovalnih enot in ne prejme priznanj za sodelovanje na tekmovanju. Tega pa si ni želel nihče. Tokrat so tekmovalni odbor sestavljali predsednik Jože Drugovič ter člani in članice Martina Jelovčan, Marija Kunstelj, Jože Pavlič in Miha Burja. Sodili so Milan Rajf, Jože Janež, Robert Kranjec, Franc Buh, Erika Potrč, Jože

Takole so mladi vezali vozle.

Kraševac, Andrej Auber, Janez Trojar, Simon Černe, Matija Jenko, Andrej Kirbiš in Štefan Kunstelj, njihovo delo pa je nadziral Andrej Grgič iz GZ Novo mesto.

Po opravljenih teoretičnih in praktičnih testiranjih so si mladi in njihovi spremljevalci lahko ogledali še demonstracijo dela s policijskimi psi in vojaški helikopter, za dodatno zanimivost pa so poskrbeli še društva s prodajo spominkov. Vsi udeleženci so prejeli darilne spominske vrečke in pisna priznanja, najboljši pa so domov odšli s priznanji in pokali, ki so dokazovali kakovost njihovega gasilskega znanja.

Monika Kubelj

PGD Šinkov Turn se zahvaljuje vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi državnega kviza:

Občina Vodice
OŠ Vodice
GZ Vodice
PGD Vodice
PGD Polje
Regijski svet gasilskih zvez Ljubljana I
URSZR, Izpostava Ljubljana
SD Strahovica
Občina Cerklje
KZ Medvode, poslovalnica Vodice
Alpeks d.o.o.
Ansur, Monika Kubelj s.p.
Dama d.o.o.
Emma d.o.o.
Glaso d.o.o.
Janez Vrankar, šolski servis
KD Mavrica, Mengeš
Kibuba d.o.o.
KGM Kalan d.o.o.
Mrož d.o.o.
NLB d.d.
Pečarstvo Fujan
Pekarna prest Jagodic
Pot d.o.o.
Wander d.o.o.
ZŠPM Medvode
Elektro Letnar
Brolih Janez, Hotemaže.

Mladi gasilci so si ogledali tudi treniranje policijskih psov.

Obnova Osnovne šole Vodice je končana

Da bo sreda, 30. novembra 2011, za Osnovno šolo Vodice nekaj posebnega, ni bilo mogoče napovedati, čeprav so bila pričakovanja dneva D vsak dan večja. Ker pa na dokumentu z naslovom Uporabno dovoljenje št. 351-1756/2011-12 piše datum 30. november 2011, to ni navaden, ampak »prazničen« datum.

V ponedeljek, 5. decembra, so šolarji ponovno vstopili skozi glavni vhod in zasedli deset popolnoma novih in 23 povsem obnovljenih prostorov.

V 2. nadstropju se iz svetlega in skupnega prostora odpirajo varata v tri moderne učilnice, v kemijski laboratorij z vso potrebno opremo in v računalniško učilnico, nad katero so bili učenci izjemno navdušeni že v dneh, ko so knjižničarki v nove prostore pomagali seliti knjižno gradivo in so z radovednostjo odstirali skrivnosti novih pridobitev. Mimo novih sanitarij; v primeru ogroženosti vodi pot tudi na prosto po novem zunanjem požarnem stopnišču, ki je svojo sicer drugotno vlogo opravilo v času celotne gradnje, saj je vsa komunikacija z zgornjo etažo potekala prav prek njih. Vso gornje nadstropje ima prezračevanje vezano na klimatsko napravo, ki bo še posebno v toplih mesecih skrbela za primerne delovne temperature.

Morda ni zanemarljivo, da je vsa talna obloga parket, da so prostori svetli in obenem v primeru prevelike »nadležnosti« sončnih žarkov ščiteni z električno vodenimi senčili, da ima skupni prostor poleg pitnika (otrok ne žaja le po znanju, ampak tudi po požirku sveže vode) ob stenah in nosilnih stebrih lične sedeže, oglasne deske in podobno. Kako visok standard ima danes osnovna šola, priča tudi druga notranja oprema, od lijakov do interaktivnih tabel. Očem uporabnikov bodo seveda ostali prikriti vsi varnostni sistemi, elektro- in strojne instalacije, vsa protipožarna preventiva, razen požarnih javljalnikov in še in še.

Kljub vsemu pa ne smemo zanemariti, da je na tem nivoju že funkcionirala pred desetletjem obnovljena knjižnica s spremljajočimi kabineti, da pa je bilo treba v skladu s projektno dokumentacijo zaradi prevelike obtežbe in vgradnje posebne tlačne plošče, ki naj bi povezala in ojačala celotno ho-

Del šole je potreboval temeljito prenovo.

rizontalno ravnino, povsem odstraniti skoraj 160 ton balasta, medtem ko je sedanja celotna obtežba za 40 ton lažja. Odstranjen je bil tudi dimnik, kar v vsaki etaži pomeni nekaj dragocenih kvadratnih metrov, še bolj pa je to pozitivno pripomoglo v postopku nadomeščanja prvotnih nosilnih zidov z železobetonskimi. Če odmislimo količine materiala pri rušenju prej omenjene knjižnice in ravne strehe, ki je bila impregnirana z asfaltom, so precej zgovorni podatki v nadaljevanju.

Po pridobitvi gradbenega dovoljenja 26. oktobra 2010 je bila vsa dokumentacija predana revidentu, ki je podal precejšnje dodatne zahteve. Ko se spreminjajo konstruktivni elementi, je treba namreč poskrbeti tudi za potrebno varnost objekta. In ni šlo le za eno etažo, ampak za klet, pritličje, prvo in posledično drugo nadstropje. Čeprav so bile narejene predhodne preiskave, pa niso mogle prikazati realnega stanja objekta v materialno-tehničnem smislu v celoti. V samem postopku je bil v veliko oporo Zavod za gradbeništvo

Slovenije (ZAG), ki je izvedel dodatne preiskave in posredoval dodatna strokovna mnenja.

Porušiti je bilo treba 480 kvadratnih metrov notranjih zidov, vgraditi 12 ton železne armature, vgraditi 7.280 nosilnih sider, vgraditi 215,00 kubičnih metrov betona, na novo ometati 1.100 kvadratnih metrov zidov in stropov, prepleskati 2.600 kvadratnih metrov površin, položiti in obnoviti tisoč kvadratnih metrov parketa ter skoraj enako površino drugih suhomontažnih del. Uporabljenih je bilo 14.355 metrov različnih kablov, 340 plastičnih kanalov, nameščenih 238 kosov svetilk, 38 javljalnikov požara, 25 radiatorjev, 700 metrov cevi za ogrevanje in pitno vodo, 150 metrov odtočnih cevi, poleg drugih materialov za sanitarije še 3.200 kilogramov prezračevalnih kanalov, vse tja do klimatske naprave z reverzibilnim agregatom.

Kdo so bili udeleženci pri projektu? Na prvem mestu v prvem obdobju obnove župan Brane Podboršek, v drugem delu župan Aco Franc Šuštar. Če je prvi

ob tehtanju vseh argumentov predlagal najboljši, a izjemno zahteven podvig, je aktualni župan od dneva svoje izvolitve vložil izjemno veliko energije v dokončanje objekta. In izplačalo se je.

Poleg zagotovitve sredstev je bilo predvsem zaradi narave dela zelo zahtevno usklajevanje med projektanti in izvajalci ter sprejemanje nevhvaležnih odločitev ob dilemah in razhajanjih s stroko.

Pravzaprav pa delo takega obsega in zahtevnosti že po definiciji ni mačji kašelj. Seveda so bila vsa pričakovanja in tudi terminski načrti usmerjeni k zaključku del najprej v začetku septembra, nato novembra, vendar predvsem tehnološki procesi zahtevajo svoj čas, ki se ga ne da preskočiti; pa naj gre za sušenje betona, na katerega je vezano jemanje vzorcev, sušenje estrihov, ki narekujejo termin polaganja parketa, vgradnjo instalacij, ki poteka prej kot pleskarska dela, sušenje laka, ki zadržuje montažo opreme in tako dalje. Izjemnega pomena je bilo dobro funkcioniranje glavnega izvajalca Makro 5 gradnje, d. o. o., iz Kopra, ki je s podizvajalci Instalacije, d. o. o., iz Ajdovščine včasih delal hitreje, kot so mogli projektanti izrisati kakšen dodatno dogovorjen, a nujen detalj. Kako pomembne so poleg strokovnosti povsem človeške lastnosti, kot so elastičnost, tolerantnost, spoštovanje, se je nič kolikokrat izkazalo pri timskem usklajevanju. Samo nadzor, ki ga je kot predstavnik podjetja USZ inženiring, d. o. o., izvajal Igor Rakun, je sestavil zapisnike 52 rednih sestankov najmanj z udeležbo projektantov, izvajalcev in naročnika, mnogi dodatni dogovori pa so bili izvedeni še na nivoju varnosti, revizorjev in izvedencev specialistov ali pa posebej z investitorjem in šolo.

Glavni projektant Arhe inženiring, d. o. o., ki ga je zastopal arhitekt Ivo Koritnik, je opravil veliko delo, ki pa ga je moral kar nekajkrat tudi nadgraditi. Njegovi pogosti prisotnosti na gradbišču gre zasluga, da so bile nekatere rešitve hitrejšje in primernejše.

Veliko podporo pri prenovi objekta je izkazala tudi šola sama. Tako strokovno kot tehnično osebje skupaj z ravnateljico Ivano Bizjak, in sicer s tem, da so že junija pedagoški program prilagodili tako, da so se dela začela kar najhitreje, do dne, ko so izvajalci zapustili objekt. Strpnost tako učiteljev kot tudi večine

staršev je bila prav vzorna. Vsi vemo, kako blagodejno vpliva razumevajoče ravnanje »gledalcev« v kakršni koli zagati, če so prizanesljivi, ko akterjem kljub največji angažiranosti ne gre vse, kot bi želeli. No, pa saj ni šlo narobe, le želeli smo prehitro in preveč naenkrat. Tudi sosedje ob šoli so se v nekaterih obdobjih najedli prahu in ropota in tudi njim gre zahvala, saj so razumeli, da je ob tako velikem poslegu nemogoče vse procese izpeljati brez najmanjšega vpliva na okolico. Kako se je kadilo in ropotalo šele po šoli! In pouk je potekal v dveh izmenah, hodniki so bili preozki, učilnic je bilo premalo, čistilke so morale vedno znova prijeti za delo, da je bilo kljub vsem protiprašnim zaščitam ob ponedeljkih možno ponovno začeti pouk v čistih prostorih. Tudi parkirišča so bila pogosto zasedena daleč prek zmogljivosti. In hišnik Marjan Trebušak je celo z dopusta dajal informacije o ventilih, stikalih in instalacijskih vodih starega dela objekta, da je bilo mogoče vse razstaviti in ponovno namestiti tja, kamor spada.

Kot sem že omenil, je bil nadzorni pogosto med kladivom in nakovalom (naročnikom, projektantom in izvajalcem). Z veliko preudarnostjo in strokovnostjo ob zasledovanju več ciljev (v ustreznem roku, za pogodbeno ceno in strokovno neoporečno) je pripehljal investicijo do srečnega konca. Res srečnega. V vsem obdobju ni bilo niti ene nesreče. Dela so se res dozdevno (ker je šolsko leto določeno in se mora pouk odvijati ne glede na okoliščine) vlekla dolgo (večkrat so bili premaknjeni roki), vendar ne zaradi neorganiziranosti ali počasnosti izvajalcev, ampak časovnih zahtev, ki jih zahteva tehnologija.

Seveda vas zanima cena. Ob objavi javnega razpisa pred enim letom se je prijavilo devet ponudnikov in najugodnejši je podpisal pogodbo v vrednosti 470 tisoč evrov z DDV. Zaradi dopolnitve gradbenega dovoljenja na podlagi revizijskih zahtev glede temeljitejše protipotresne in statične sanacije se je vrednost z aneksom dvignila na 610 tisoč evrov. Vrednost opreme najugodnejšega izvajalca je bila priskrbljena in vgrajena za 70 tisoč evrov z davkom. Seveda je investicijo spremljalo še precej drugih stroškov, ki so nastali zaradi odločitev, da se šolo, če je že v tako »razsutem« stanju, temeljito prenovi tudi v segmentu

instalacij, tlakov, slikopleskarskih del, požarne varnosti ... Ne smemo zane-mariti stroškov projektiranja, nadzora, varnosti pri delu, revizije, preiskav in podobno. Vrednost pod črto je tako okrogel milijon, od katerega bo ena tretjina zapadla v plačilo prihodnje leto.

Dobrih 600 tisoč evrov je znašala investicija v prvi fazi – po ujmi. Takrat je za sanacijo zaradi ujme Zavarovalnica Triglav prispevala 222.460 evrov, Ministrstvo za šolstvo RS pa 344.275 evrov.

V letu 2011 je Občina Vodice tako kot še 103 druge občine v mesecu aprilu kandidirala na razpis za sofinanciranje investicij v vrtcih in osnovnem šolstvu. Med kandidati za investicije v osnovnem šolstvu (le statične in protipotresne sanacije) se je med 61 uspešnimi kandidaturami glede na zbrano število točk uvrstila na 30. mesto. Glede na razpisne pogoje naj bi izključno za načrtovana sanacijska dela prejeli skoraj polovico sredstev (44,30 odstotka). Žal je v okviru razpisa glede na premajhno višino zagotovljenih sredstev in (pre)velikega obsega kandidatov na razpis pomoč prejelo le prvih deset občin s seznama. Seveda poskušamo vplivati na pristojne instance, vendar ostajamo s pričakovanji na trdnih tleh. Na povabilo župana so občino obiskali tudi nekateri poslanci, ki smo jim prav tako predstavili novo pridobitev in obenem zelo poudarili potrebo po soudeležbi pri sofinanciranju. Tudi občinski svet si je obnovljeno šolo ogledal in obravnaval problematiko tako po izvedbeni kot po upravni plati.

Že pred štirimi leti, ko se je obnova v resnici začela, se je zastavljalo vprašanje, ali zaradi naravne nesreče pristopiti le k najnujnejšim ukrepom ali k celoviti prenovi. Ker je bilo pred dobrim desetletjem (pred prejšnjo temeljito prenovno šolo) pridobljeno napotilo strokovne institucije, da je treba čim prej pristopiti k statični in protipotresni sanaciji objekta, in ker je pričakovano povečanje števila otrok v prihajajočih letih trkalo tudi na vrata morebitnega novega prizidka, je ob večkratnem posvetovanju občinskega in šolskega vodstva skupaj s projektanti dozorela odločitev, da nesrečo obrnejo v korist in se z nekoliko korenitejšim posegom pripravijo projekti za rekonstrukcijo objekta tako, da bi z izgradnjo nove

strehe pridobili še dovolj dodatnih prostorov. Ker je iz naslova sanacije neurja del finančnih sredstev zagotovilo Ministrstvo za šolstvo RS, del pa Zavarovalnica Triglav, je bila odločitev nekoliko lažja. Seveda si nihče ni predstavljal, da bo v nadaljevanju sledila generalna zamenjava (skoraj) vseh notranjih zidov, novo temeljenje, novi nosilni stebri v notranjosti in na vogalih. Prvi statični izračuni so namreč predvideli dodatne ojačitve, ki so bile izvedene že v letu 2008/09, ko pa so bili materiali po reviziji projektov in sočasno s sanacijskimi postopki ponovno pregledani, se je tako kot pri mnogih obnovah starih zgradb pokazalo še to in ono.

Ne bi bilo pošteno, če bi rekli, da izvajalci pred 50 leti niso znali graditi, res pa je, da so bila prva desetletja po drugi svetovni vojni zelo drugačna od današnjega časa. Starejši vedo povedati, kje se je kopal pesek, kako je potekal transport v prvo in drugo nadstropje, kako je vse delo potekalo ročno. Tudi projekti niso upoštevali visoke stopnje potresne ogroženosti, kamor sodijo Vodice, in tudi drugih normativov, ki jim je danes podvržena gradnja ali pa le obnova vzgojno-izobraževalnih ustanov; so skoraj nepredstavljivi, čeprav z mislijo na morebitno katastrofo (potres, požar) verjetno zelo utemeljeni.

Šola je tako predana svojemu namenu. Petega decembra so bile ponovno za-

Nadzor izvedenega dela.

sedene vse stare in vse nove učilnice. Pridobljenih je okrog 600 kvadratnih metrov novih površin in obnovljenih približno 1.600 kvadratnih metrov. Prepričan sem, da je ocena, da je dosežen velik uspeh tako v finančnem kot tudi strokovnem pogledu, utemeljena. Seveda bi si želeli projekt izvesti prej, bolje in ceneje, vendar če ostajamo v realnosti, lahko pritrdimo, da imajo Vodice tako rekoč polovico šole nove, kar pa je letos kljub velikim

potrebam ter podobni statični in protipotresni ogroženosti uspelo malo (če sploh kateri) občinam v Sloveniji.

Ponovno se zahvaljujem vsem udeleženiim za dobro opravljeno delo ter vsem ostalim za veliko mero razumevanja, podpore in strpnosti. Hvala.

Rado Čuk
višji svetovalec I

TEKOČINA ZA STEKLO
❄️ **do -60°**
3,2€ ZA LITER
Vsebuje aditiv za čiščenje
ostankov umazanije v cevi, ter
razpršilni šobi

Ob menjavi staro za
novo, vam priznamo
do 10% POPUSTA na
akumulatorje **TOPLA**
montaža gratis

PVT d.o.o.
Kamniška 65, VODICE

**Vsem bralcem
želimo
vesel božič
in
srečno novo leto**

- Prodaja pnevmatik za vsa vozila
- Vulkanizerske storitve
- Avto servisne storitve
- Filtri, olja, svečke, avto kozmetika
- Avto optika, avto diagnostika
- Polnjenje klimatskih naprav
- Dodatna oprema in pripomočki

Delovni čas

Vsak delovnik
8.00 - 12.00 13.00 - 18.00

v soboto
8.00 - 13.00

e-pošta: info@pvt.si

SKRIBIMO ZA VARNO OKOLJE – IZRABLJENE PNEVMATIKE NE ODVRZITE KJERKOLI

Vasi Utik in Polje bomo povezali s plinovodom in sodobnim telekomunikacijskim omrežjem

17

Občina Vodice si skupaj z drugimi investitorji in upravljavci infrastrukturnih vodov prizadeva k stalnemu razvoju na področju komunalnih in komunikacijskih storitev.

Zgrajeno plinovodno in telekomunikacijsko omrežje v naseljih Bukovica - Utik in Polje je treba povezati, da bo postalo funkcionalno na širšem območju. Optična povezava že zgrajene lokalne centrale v Polju in načrtovane v Utiku bo vsem uporabnikom na širšem JV delu naše občine v bodoče omogočila širši spekter telekomunikacijskih storitev, ravno tako pa bo zemeljski plin, kot eden cenejših in čistih energentov, zanimiv za marsikoga. Investitorja Petrol, d. d., in Telekom Slovenije, d. d., sta ob koordiniranju Občine Vodice v letošnjem letu združila interese – skupna gradnja plinovoda in kanalizacije za optično omrežje se je začela 18. novembra 2011. Ker bo Občina Vodice v prihodnosti na posameznih

Dela Polje - Utik

delih te trase gradila oziroma obnavljala še drugo komunalno infrastrukturo, bo letošnja gradnja v največji možni meri potekala v bankini oziroma skrajnem robnem pasu cestišča. Lastnikom zemljišč ob trasi, s katerimi je bilo treba skleniti služnostne pogodbe, se na tem mestu ponovno zahvaljujemo za kooperativnost. V času

gradnje bo na cesti vzpostavljena delna zapora vozišča, ki pa ne bi smela bistveno vplivati na potek prometa. Dela bodo zaključena predvidoma do konca letošnjega leta, seveda pa bo njihov potek pogojen zlasti z vremenskimi razmerami.

Miran Sirc

S pomočjo podjetja Goodyear Dunlop Sava Tires do 13 novih prikazovalnikov hitrosti po vsej Sloveniji

Podjetje Goodyear Dunlop Sava Tires je julija 2011 v sodelovanju z Javno agencijo RS za varnost prometa objavilo razpis za projekt doniranja prikazovalnikov hitrosti Vi vozite. Na razpis so se slovenske občine prijavljale do 10. avgusta, prednost pa so imele tiste, ki se srečujejo z gostim prometom v okolici šol in vrtcev.

Na razpisu je s svojo idejno rešitvijo kandidirala tudi Občina Vodice in v konkurenci 150 občin prišla med 13 občin, ki so to tablo brezplačno tudi dobile. S postavitvijo prikazovalnika hitrosti je izpolnjen še en od pomembnejših elementov programa za varnost prometa na lokalni ravni, ki s tem dejansko prispeva k povečanju varnosti tako otrok na poti v šolo ali

Hitrostna tabla pred šolo

vrtec kot tudi drugih udeležencev v prometu.

Goodyear Dunlop Sava Tires s financiranjem 13 prikazovalnikov hitrosti v skupni vrednosti 45 tisoč evrov opozarja voznike k strpnejši vožnji in tako prispeva k večji varnosti vseh udeležencev v prometu, še posebno otrok na poti v vrtec ali šolo.

Prikazovalniki hitrosti, ki jih financira družba Goodyear Dunlop Sava Tires, bodo do konca leta postavljeni v naslednjih občinah: Gorenja vas, Horjul, Maribor, Ormož, Radlje ob Dravi, Sevnica, Sv. Jurij ob Ščavnici, Šenčur, Šentjernej, Škofja loka, Vodice, Vojnik, Žirovnica

Prikazovalniki hitrosti bodo skrbeli za dodatno varnost v prometu, ko so ceste preplavljene s prvošolčki in drugimi najmlajšimi udeleženci v prometu.

V ponedeljek, 5. decembra, je bila podelitev donacije – hitrostna opozorilna tabla Vi vozite. V imenu Občine Vodice je donacijo v vrednosti 4.500 evrov prejel župan Občine Vodice Aco Franc Šuštar. Manjša slovesnost, ki jo je pripravila šola, se je ob tem dogodku odvila v jedilnici letos prenovljene Osnovne šole Vodice. V šoli

so nam učenci 1. b razreda zapeli dve pesmici ob spremljavi kitaristke Špele Malus Jeraj.

Prikazovalnik hitrosti so postavili v Vodica na cesti iz smeri Bukovice proti

Vodicam, pred vrtcem in šolo. Na tej lokaciji bo ostal nekaj mesecev, nato pa ga bomo preselili na drugo nevarno prometno točko v občini.

Stojan Tadej Smerkolj
univ. dipl. inž. geod.

*Želimo vam lepe, mirne
božične praznike
in
srečno ter uspešno
novo leto
2012!*

Župan Aco Šuštar
Občinski svet Občine Vodice in
občinska uprava Občine Vodice

Jesenska akcija zbiranja nevarnih odpadkov

Oznake vrstic	OBČINA VODICE - PARKIRIŠČE PRI OBČINI VODICE	OBČINA VODICE - PARKIRIŠČE PRI TRGOVINI V UTIKU	Skupna vsota
Akumulatorji - Svinčene baterije	15,48	36,62	52,1
Barve in topila	163,78	114,68	278,46
Baterije	13,94	8,64	22,58
Doze pod pritiskom (spreji)	1,14	1,62	2,76
Jedilna olja	107,56	36,6	144,16
Kozmetična sredstva in čistila	13,32	2,14	15,46
Mali gospodinjstvi aparati - MGA	1,1	2,08	3,18
Olja in masti	60,72	53,48	114,2
Pesticidi	3,7	9,62	13,32
Zdravila	12,86	4,98	17,84
Skupna vsota	393,6	270,46	664,06

Jeseni je bilo v naši občini organizirano zbiranje nevarnih odpadkov. Kot so sporočili iz Snage, je bilo lani v akciji zbiranja nevarnih gospodinjstvih odpadkov s premičnim zabojnikom zbranih 22.883 kilogramov odpadkov, v zbirnem centru pa v enakem času 61.012 kilogramov. Ocenili so, da količina s premičnim zabojnikom zbranih nevarnih odpadkov iz gospodinjstev znaša za leto 2010 34,1 tone, v zbirnem centru pa so predvidevali letos zbrati dodatnih 65,9 tone nevarnih odpadkov. Posebno zanimivo se jim je zdelo, da so zbrali kar nekaj jedilnega olja. V spodnji tabeli lahko razberete, kaj ste občani prinesli v posebne zabojnike z namenom ohranjanja okolja.

M. K.

Na zimo smo pripravljeni, ta pa še ni pokukala niti skozi stranska vrata. Temperature in samo vreme v zadnjem času bolj spominjajo na jesen.

Zimska služba je tako kot v preteklih letih tudi letos dobro organizirana, in sicer tudi za najtežje vremenske razmere. Postavljenih je bilo čez 500 količkov, ki so v pomoč pri pluženju in ki nakužujejo traso ceste v težkih zimskih razmerah. Treba je omeniti, da izvaja letošnjo sezono in tudi naslednji dve vodiško zimsko službo podjetje Kuhta, d. o. o., ki pozna vsak kos ceste in pločnika, tako da bo izvajanje zimske službe na še višji ravni kot do sedaj.

Vsi udeleženci v prometu moramo v skladu z Zakonom o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1-UPB4, ULRS št.: 133/2007) poskrbeti za primerno zimsko opremo. Ta določa, da morajo imeti med 15. novembrom tekočega leta in 15. marcem naslednjega leta motorna in priklopna vozila v cestnem prometu predpisano zimsko opremo, prav tako pa morajo imeti predpisano zimsko opremo v zimskih razmerah. Med udeležence v prometu spadajo tudi pešci. Tudi ti naj se primerno oblečejo in obujejo, da jih ne bo že po prvih korakih zeblo in zanašalo.

Predmet zimske službe so vse kategorizirane ceste, skladno z Odlokom o kategorizaciji občinskih cest v občini Vodice (U. G. OV, št.10/03), s tem, da se javne poti zunaj naseljenih območij očistijo po končanih akcijah, nekatere manj pomembne (poljske poti) pa se v zimskem času za prejo za promet.

Med najbolj pogosta dela zimskega vzdrževanja cest oziroma zimske službe sodi:

- redni, občasni in izredni pregled cest in pločnikov,
- pluženje in posipavanje,
- krpanje udarnih jam s hladno maso,
- postavitve in odstranitve kolov ter prometnih znakov,
- priprava deponij,
- dežurstvo in pripravljenost.

Skladno z Odlokom o urejanju in vzdrževanju čistoče javnih cest, poti in površin za pešce ter zimski službi v občini Vodice so ceste v občini Vodice razdeljene v štiri prioritete razrede:

- prvi prioritetni razred so ceste in dostopne poti do zdravstvenih in gasilskih domov, šol, vrtcev, avtobusnih postajališč ter drugih pomembnih javnih ustanov,
- drugi prioritetni razred so pločniki in ceste, ki povezujejo posamezna naselja,
- tretji prioritetni razred so druge javne površine za pešce in
- četrti prioritetni razred so ostale javne površine.

Vsako leto občani dajejo pripombe na delo zimske službe. Vzrokov je veliko in so različni. Vse pritožbe si na Občini Vodice redno beležimo in na njih izvajalce tudi opozorimo, tako za tekočo sezono, kot tudi na probleme pretekle sezone. Občani imate možnost pridobivanja informacij oziroma opozarjanja na težave pri izvajanju zimske službe na dežurno telefonsko številko (041 70 66 50). Če opazite poškodbo na svojem imetju in je s poškodbe razvidno, da je nastala zaradi pluženja ali posipavanja cestišča, lahko prijavite škodo v 14 dneh po dogodku. Nadzor nad izvajanjem zimske službe v letošnji sezoni izvaja D. A. R. G., d. o. o., in sicer Gašper Pipan (041 85 86 32).

Sol za posipanje dvorišč in zasebnih dovozov lahko občani občine Vodice dobijo brezplačno na Občini Vodice v delovnem času, in sicer pakirano v vrečah po 20–30 kilogramov. Lahko pa jo tudi kupijo v Kmetijski zadrugi v Vodich v vrečah po 25 ali 50 kilogramov.

Občane naprošamo, da v času pluženja in posipanja ne puščajo svojih avtomobilov ob cestah in pločnikih, saj je s tem oteženo delo strojem za pluženje in posipavanje. Vsi lastniki in uporabniki objektov, ki mejijo na občinsko cesto ali pločnik, so dolžni sami odstranjevati ledene sveče, ki visijo z napuščev in žlebov ter ogrožajo mimoidoče. V takem primeru mora lastnik objekta postaviti znak za nevarnost. Občane tudi prosimo, da ob večjih snežnih padavinah upoštevajo posebne zimske razmere in se v primeru večjega sneženja prilagodijo tako z obutvijo ter seveda z uporabo zimske opreme na svojih vozilih. V takšnih razmerah občanom predvsem priporočamo uporabo javnega potniškega prometa.

Zima je lepa, če smo le nanjo tudi pripravljeni, zdaj pa čakamo le še na prve snežinke!

Stojan Tadej Smerkolj
univ. dipl. inž. geod.

Ddr. Tomaž GYERGYEK

Ddr. Tomaž GYERGYEK se je v Vodice iz Ljubljane preselil aprila leta 2006. Z ženo in tremi šoloobveznimi otroki živi v Puštnicah. Je zelo prijeten sogovornik. Nedavno je dosegel svoj drugi doktorat s področja znanosti. Če je navada, da človeka opišemo s tem, kaj v življenju počne, potem lahko rečemo, da je Tomaž znanstveni raziskovalec in profesor na fakulteti. Zelo hitro je sprejel Vodice za svoj dom in se vključil v delo občine kot svetnik ter v življenje vodiške župnije.

Tomaž, v kraj se ti je uspelo zelo hitro vključiti. Človek pri tebi res dobi vtis, da si v Vodicah doma in da nisi eden od tistih, ki so jim Vodice le spalno naselje.

Gre za splet okoliščin. Ker sem veren, sem začel v Vodice hoditi k maši in se z družino precej hitro vključevati v novo župnijo. Gospa Marija Mohar, s katero sva se poznala še iz časov, ko sem začel službovati na Inštitutu Jožef Stefan, me je povabila k branju beril. Žena Marija se pozna s tabo še iz študentskih let. Gospa Mojca Kucler Dolinar, s katero se poznam že vrsto let, pa me je predstavila Tonetu Kokalju. Na njegovo povabilo sem že na lokalnih volitvah leta 2006 kandidiral za občinskega svetnika. Med volilno kampanjo sem se spoznal s krajem in ljudmi mnogo bolje, kot bi se sicer.

Morda za začetek pojasniš, od kod prihajaš, kje so tvoje korenine, saj priimek ne zveni ravno slovensko?

Priimek je slovenski, pisava pa je »pomadžarjena«, verjetno že iz časa pred 1. svetovno vojno. Oba starša sta bila Prekmurca, sam pa sem bil rojen in tudi odrasčal sem v Ljubljani. Starša sta prišla študirat v Ljubljano in tam tudi ostala. Oče je bil univerzitetni profesor na Fakulteti za elektrotehniko na Univerzi v Ljubljani, mama pa je bila profesorica zgodovine in je ves čas delala v šolstvu. Oče je doktoriral na Uni-

versité Libre v Bruslju. Na fakulteto je »pripeljal« za tisti čas sodobne vsebine in ima velike zasluge za to, da je začela Fakulteta za elektrotehniko v Ljubljani konec 50. let prejšnjega stoletja vstopati v korak z evropskimi fakultetami za elektrotehniko.

Kako pa je potekala tvoja pot, recimo od osnovnošolca pa do univerzitetnega profesorja in raziskovalca na področju znanosti?

Osnovno šolo sem obiskoval na Prulah, za srednjo šolo pa sem izbral Šubičevo gimnazijo, sedanjo Gimnazijo Jožeta Plečnika Ljubljana. Nato sem nadaljeval študij fizike, čeprav to ni bila povsem samoumevna izbira. Vleklo me je tudi v druge poklice, saj me je zanimalo veliko stvari, prvenstveno pa sem bil usmerjen v naravoslovje in tehniko. Na informativnem dnevu sem obiskal fakulteto za elektrotehniko ter oddelka za fiziko in matematiko na takrat še fakulteti za naravoslovje in tehnologijo. Na oddelku za fiziko so bili edini, ki so bodočim študentom ponudili čaj in piškote. Ne bom rekel, da so bili ravno piškoti odločilni, mislim pa, da je bilo pri meni pomembno, da so pokazali najbolj pristen človeški odnos. Že vnaprej pa so povedali, da naj nas njihova prijaznost na informativnem dnevu ne prevara v tem smislu, da bi mislili, da bo študij lahek. In tako sem se odločil. Med študijem se je potem to res hitro potrdilo. Odnosi med študenti in profesorji so bili zelo korektni in poštene, vendar pa so bili profesorji v svojih zahtevah glede znanja zelo dosledni in nepopustljivi.

Fizika velja za enega od najtežjih študijev. Tebi očitno fizika ni delala težav. Kakšne spomine imaš na tiste čase?

Na študijska leta na oddelku za fiziko imam zelo lepe spomine, čeprav moram priznati, da je bil študij precej zahteven. Študenti smo bili zelo povezani, ker nas je bilo malo. Ve-

Ddr. Tomaž GYERGYEK

liko smo se med seboj družili in te vezi so ostale močne še več kot 15 let po diplomu. V letniku je nastalo tudi nekaj zakonskih parov.

Po diplomu iz fizike si se zaposlil na Inštitutu Jožef Stefan kot mladi raziskovalec. Kaj sploh je tvoje raziskovalno področje?

Moje raziskovalno področje je fizika plinske plazme. Podobno kot pri izbiri študija tudi tukaj nisem delal nekega načrta, ampak sem bolj po spletu okoliščin šel delat diplomu v Laboratoriju za fiziko plazme na Inštitutu Jožef Stefan. Po diplomu sem tam tudi dobil mesto mladega raziskovalca, tako da sem potem tam tudi magistriral. Malo preden sem doktoriral, pa sem dobil asistentsko mesto na fakulteti za elektrotehniko, kjer sem še danes. Raziskovalno še vedno delam na Inštitutu Jožef Stefan v Laboratoriju za fiziko plazme.

Kaj je bistvo tvojih raziskav?

Kot sem že rekel, se ukvarjam z raziskovanjem različnih pojavov v plinski plazmi. Plinska plazma je ioniziran plin, sestavljen iz električno nabitih in nevtralnih delcev, ki izkazujejo kolektivno vedenje, v povprečju pa je navzven električno nevtralen. Ima drugačne lastnosti kot običajni plini, v katerih je delež električno nabitih delcev izjemno majhen. Plazma prevaja električni tok, mogoče jo je omejevati z magnetnim poljem, ioni v plazmi so bolj kemično reaktivni kot istovrstni nevtralni atomi v običajnem plinu in še marsikaj drugega. Zelo poeno-

stavljen si lahko predstavljamo nastanek plazme takole: če segrevamo trdno snov, se stali, če nato še naprej segrevamo kapljevino, ta izpari in preide v plinasto stanje. Če pa segrevamo še plin, vedno več atomov oziroma molekul plina začne izgubljati elektrone iz elektronskega oblaka, tako da se električno nabiti elektroni in ioni prosto gibljejo med ostalimi delci in tako nastane plazma. Za to, da ioniziramo opaznejši delež atomov ali molekul v plinu samo s segrevanjem, so potrebne nekoliko višje temperature od teh, ki smo jih vajeni. Zaradi tega na Zemlji plazmo v naravi srečamo bolj redko. V vesolju pa je po nekaterih ocenah več kot 99 odstotkov vidne snovi v stanju plazme.

Zapleteno, ni kaj. Domišljam si, da imajo raziskave neki dolgoročnejši pogled na svet. Kako je v tvojem primeru, imajo raziskave s tvojega področja za cilj neko korist, dobrobit za človeštvo?

Plazmo v naravi srečamo bolj redko, zato jo moramo ustvariti umetno, tako da plin na neki način ioniziramo. Zelo pogosto tega na delamo s segrevanjem, ampak na razne druge načine. Verjetno so vsem bralcem znani neonski napisi. To so cevi, v katerih je plazma, ki seva svetlobo določenih barv – odvisno od plinske mešanice, ki je v njej. Mnogim so gotovo znani plazemski televizorji, ki jih kličejo kar »plazme«. Plazmo uporabljajo pri varjenju in pri številnih tehnoloških postopkih, od katerih mnogih niti ne poznam. Razvejana je uporaba pri obdelavi površin, vse bolj se uveljavlja uporaba v medicini, sežiganje odpadkov in še marsikaj drugega. Glavno gonilo raziskav na področju plazme pa so poleg raziskav pojavov v ionosferi in na Soncu prizadevanja, da bi prišli do novega vira energije, ki je znan pod imenom fuzija. Gre za to, da bi pridobivali elektriko s pomočjo kontroliranega zlivanja lahkih atomskih jeder v težja. Ta proces se stalno odvija na Soncu in to je vir energije, s katero Sonce napaja tudi nas.

Sliši se zelo zanimivo in napredno. Vemo, da so svetovne zaloge

naravnih virov energije omejene in da je človeštvo prisiljeno iskati nove možnosti. Gre torej za alternativni vir energije? Je to del zelene energije, ki ne obremenjuje preveč okolja?

Fuzijske raziskave so v Evropski uniji zelo dobro koordinirane in usmerjene. Tisti, ki sodelujemo pri tem projektu, neradi slišimo, da se govori o fuziji kot o alternativnem viru energije. Ko bodo enkrat delovale, bodo imele fuzijske elektrarne približno enako moč kot današnje največje termoelektrarne ali jedrske elektrarne. Fuzija bo torej eden od virov energije, ki jo bo človeštvo potrebovalo. Kolikšen delež proizvodnje energije bo odpadel na fuzijo, danes še ni mogoče napovedati, ker je to vir, ki bo na razpolago v najboljšem primeru čez kakih 25–30 let in danes ni mogoče vedeti, kakšne bodo takrat ekonomske razmere. Bo pa to zelo varen, zanesljiv in okolju prijazen energetski vir. Čeprav gre za jedrsko elektrarno, pa bo že zaradi same narave poteka reakcije popolnoma izključena možnost kakršnih koli jedrskih katastrof, kot so se zgodile v Černobilu ali Fukušimi. Celotno v primeru terorističnega napada ali sabotaže bo morebitni izpust radioaktivnih snovi v okolje tako majhen, da ne bo potrebna nobena evakuacija prebivalstva okoli elektrarne.

Kakšna je vloga slovenskih raziskovalcev pri tem svetovnem projektu?

Slovenija sodeluje v skladu z možnostmi v okviru Evropske unije prek organizacije EFDA. To je kratica za European Fusion Development Agreement. EFDA koordinira evropske raziskave na področju fuzije in jih tudi deloma sofinancira prek okvirnih programov. Slovenski raziskovalci smo povezani v Slovensko fuzijsko asociacijo (SFA), ki združuje več laboratorijev z IJS, laboratorij LECAD s Fakulteto za strojništvo Univerze v Ljubljani, prek mene je vključena tudi Fakulteta za elektrotehniko Univerze v Ljubljani, sodeluje pa tudi raziskovalka z Univerze v Novi Gorici. Slovenci največ delamo na področju raziskav interakcij med plazmo in steno, pa tudi na razvoju novih materialov za fuzijske napra-

ve, ki se bodo gradile po ITER-ju in še na drugih področjih. Sam delam na modeliranju potencialnih struktur, ki nastanejo ob stiku plazme in trdne stene.

Vse zveni zelo zanimivo in glede oskrbe z energijo z nekim upanjem na bodočnost. Pa se dotakniva še tvojega dela na »elektro« fakulteti. Ali kaj od tega predavaš tudi vašim študentom?

Študente že v prvem letniku peljem na stalno fuzijsko razstavo na Inštitut Jožef Stefan, na doktorskem študiju elektrotehnike pa predavam izbirni predmet, kjer je tudi nekaj osnov s področja fuzije.

Nedavno si doktoratu iz fizike dodal še doktorat iz elektrotehnike. Kje najdeš čas za vse to?

Že od diplome dalje je bilo glavno področje mojega raziskovalnega dela študij potencialnih struktur med plazmo in steno, ki to plazmo omejuje. Za samo diplomsko ter pozneje za magistrsko in doktorat iz fizike sem preučeval predvsem pojave pred pozitivno elektrodo v plazmi. Ker so elektroni precej bolj gibljivi od pozitivnih ionov, jih vsaka malo večja pozitivna elektroda iz plazme posrka toliko, da pride do neravnovesja med pozitivnimi in negativnimi delci, posledično pa do nestabilnosti, ki se kažejo v obliki oscilacij različnih plazemskih parametrov. Precej sem se ukvarjal s preučevanjem nelinearne dinamike teh oscilacij. Zadnjih devet let pa smo pozornost bolj preusmerili na preučevanje pojavov pred negativno elektrodo, torej takšno, ki privlači pozitivne ione in odbija elektrone. Potencialne strukture pred takšnimi elektrodami so mnogo stabilnejše. Nekaj časa sem razmišljal o tem, da bi vse rezultate ali pa večino rezultatov teh raziskav zbral v celovitejšem delu. Po pogovorih z nekaterimi kolegi se je porodila misel, da bi lahko določen del rezultatov zbral v obliki disertacije iz elektrotehnike. Preučevanje pojavov v plinski plazmi je namreč izrazito interdisciplinarno in sega na področje fizike, elektrotehnike, materialov, kemije in še kam. Tako je potem nastal še doktorat iz elektrotehnike.

Deluješ zelo skromno, kar dokazuje, da imaš nedvomno zelo veliko znanja. Pri svojem delu se dnevno srečuješ s študenti. So ti mladi danes v čem drugačni od nas oziroma od tebe iz časa, ko si bil mlad?

Najprej naj povem, da se med študenti zelo dobro počutim, zelo rad grem v predavalnico. Sedaj prihajam že v tista leta, ko me študenti pomlajujejo. Mi smo študirali v drugačnih časih. Za študij smo se odločali z idealizmom. Izbrali smo študij, ki nas je veselil. Danes pa so mladi bolj prisiljeni že ob izbiri študija razmišljati o možnostih bodoče zaposlitve, po drugi strani pa so glede na pritisk na nekatera vpisna mesta omejeni s točkami, ki jih dosežejo na maturi. Meni se pogosto zdi, da so današnje generacije študentov v marsikakšnem smislu v težjem položaju, kot smo bili mi, ko smo študirali.

Dotakniva se še bolj lokalne teme. Kako gledaš na mesto občinskega svetnika?

Na politiko gledam pozitivno, kot na prizadevanje za skupno dobro. To je bilo tudi moje izhodišče, ko sem kandidiral za mesto občinskega svetnika. Žal pa je v Sloveniji politika na slabem glasu, zaradi številnih afer, goljufij in zlorab položajev. Če se tako postopa v politiki, država in občine ne morejo imeti napredka. Ker mi veliko pomeni družina, poskušam prek naše svetniške skupine podpreti ukrepe, s katerimi damo vrednost in pomen družini. Tako smo v občinskem svetu na pobudo naše svetniške skupine sprejeli ukrep sofinanciranja varstva tistih predšolskih otrok, ki niso vključeni v vrtec. Zdi se mi, da občina Vodice kar precej vlaga v družbeni standard, zlasti v vrtec in šolo, čeprav morda denar ni vedno porabljen najbolj učinkovito. Seveda pa mora glavno skrb za družinsko politiko nositi država, ne pa občina.

Se je kdo od tvoji prednikov kdaj koli aktivno vključeval v politiko?

Mamin oče, moj dedek, je bil viden član Slovenske ljudske klerikalne stranke v Prekmurju. Lahko povem,

da ima tudi on svoj delež zaslug, da Prekmurje danes pripada Sloveniji, in ne Madžarski. Moje mame se je nekaj tega očitno prijelo. Tudi v naši družini so tako bile debate o politiki ves čas prisotne, čeprav je bilo seveda treba v tistih časih zelo paziti, kaj si kje rekel. Aktivno se seveda v politiko ni vključeval niti moj oče niti moja mama

Kako pa je s tvojim prostim časom? Kako preživljate prosti čas kot družina in kaj zate sploh pomeni prosti čas?

Zares prostega časa na žalost nimam prav veliko. Tudi Marijina služba je precej zahtevna, tako da so otroci na žalost prevelik del dneva bodisi v šoli ali pa sami doma. Med tednom nam prosti del dneva zelo hitro mine ob raznih opravilih, ki so na videz drobna, a vendarle nujna. Tukaj moram dati vse priznanje soprogi, ki z neverjetno energijo in ljubeznijo drži tri hišne vogale. Nekoliko več prostega časa je ob koncih tednov in med počitnicami. Je pa tako, da imamo tudi konce tednov dokaj »sprogramirane«. Ob sobotah zjutraj greva s hčerko Lucijo na plavanje, domov prideva okrog 11. ure. Sobotni dopoldnevi so različni. Dostikrat se takrat lotimo bolj temeljitega pospravljanja hiše ali njene okolice. Sam moram včasih tudi ob sobotah doma delati za službo. Včasih gremo kam na izlet ali obisk, ob sobotah zvečer pa greva z Marijo na plesne vaje. Ob nedeljah gremo zjutraj k maši. Starejši sin Andrej gre praviloma k jutranji maši ob 7. uri, drugi pa gremo k naslednji maši ob 9.30. Nato skoraj vsako nedeljo iz Ljubljane pripeljem na kosilo svojo mamo, ki po očetovi smrti živi sama. Popoldan gremo včasih na obisk k Marijinim staršem ali kakšnim drugim prijateljem ali sorodnikom, včasih pa tudi sami dobimo obisk. Spomladi in poleti greva z Marijo občasno na vožnjo s kolesom ali kakšen izlet.

Božič po svoji vsebini velja za družinski praznik. Kako se v tvoji družini pripravljate na praznike?

Sam božič res doživljam kot spomin na rojstvo Boga med nami ljudmi. Spominjam se še časov v prejšnjem

sistemu, ko je bil božič v ilegali, a smo ga s starši in v župnijskem občestvu vseeno lepo praznovali. V novi državi je sedaj to tudi uradni praznik in dela prost dan, naslednji dan pa mu sledi še pomemben državni praznik. V javnosti se je na božični praznik »navesilo« veliko komercialnih dodatkov, ki s spominom na rojstvo božjega sina nimajo ničesar. Z ženo Marijo se trudiva, da bi se v naši družini vendarle ohranila tista prava vsebina praznika. Leta 2006 sem prvi božič praznoval v novi župniji in bilo je zelo lepo. Vodice imajo še vedno toliko podeželskega značaja, da so se tu precej bolj ohranili tisti lepi stari običaji, ki so še v pristnem stiku s slovensko ljudsko tradicijo in tudi pravo vsebino praznika. Zelo lepo se mi je zdelo, ko so nas prvič na novem domu obiskali koledniki.

Dovoli, da te na koncu vprašam, od kod črpaš moč za življenje? Vprašanje se morda zdi zguljeno, pa vendarle, sproščen nasmeš in veder obraz danes nista več tako samoumevna. Ti to dvojje vedno nosiš s sabo.

Čeprav to morda ni opazno na prvi pogled, sem po naravi sem bolj pesimist kot optimist. Največ moči in volje do življenja mi daje družina, pa tudi vera je nekaj, brez česar verjetno skoraj ne bi mogel živeti. V pomoč so mi tudi življenjski zgledi določenih prijateljev, sorodnikov in kolegov. Eden od takšnih zgledov, kako je treba skozi življenje iti pogumno in tudi računajoč na božjo pomoč ne nikoli obupati, če pridejo težave, je moj tast. Na hribovski kmetiji, kjer skoraj vsa zemlja leži na strmih pobočjih južnega podnožja Storžiča, je z ženo vzgojil štiri hčere in jim omogočil šolanje. Njegov izjemen življenjski pogum in energijo sem opazil že zelo kmalu po tem, ko sem zaradi Marije začel prihajati h Karunovim na Povelje, in ta zgled mi je pogosto v oporo.

Celoten intervju najdete na spletni strani občine Vodice.

Mojca Ločniškar

Za nami je še eno uspešno leto ...

23

Vokalna skupina FLORA

V nedeljo, 23. oktobra 2011, je **Dekliška vokalna skupina Flora** (DVS Flora) skupaj z moškim delom Domžalskega komornega zbora pripravila letni koncert, ki ga je organizirala v župnijski cerkvi v Vodica. Letošnji koncert je bil za nas več kot uspešen, saj se ga je udeležilo okrog 150 obiskovalcev. Pod vodstvom zborovodkinje Jane Lamberšek se je DVS Flora predstavila tako s slovenskimi ljudskimi, latinskimi kot tudi tujimi pesmimi, koncert pa je nato še dodatno popestril moški del Domžalskega komornega zbora, s katerim smo za konec zapeli še eno skupno pesem. Prijetno druženje smo nato nadaljevali ob dobrotah in čaju.

Ob tej priložnosti bi se dekleta rada še enkrat zahvalila vsem, ki ste nam na kakršen koli način pomagali pri izvedbi našega koncerta. Predvsem bi se rade še enkrat zahvalile Avtoprevozništvu Tomaž Mušič, s. p., Cirilu Bilbanu, podjetju Proemba, d. o. o., Štacunci pr'Mimi in trgovini Bergant, Urški Novak ter Ireni Burja. Zahvalile pa bi se seveda tudi našim zvestim poslušalcem. Brez vas ne bi bile to, kar smo. Za nami je namreč izjemno pridno in nadvse uspešno leto, saj smo našim uspehom primaknile novo, višjo stopničko. Tako smo marca sodelo-

Vokalna skupina FLORA

vale na prireditvi za materinski dan, maja smo nastopile na Območni reviji pevskih zborov in malih pevskih zasedb Ljubljana okolica v Dolskem pri Ljubljani, istega meseca smo nastopile na Ježici, septembra smo sodelovale na eni od prireditev v okviru Kopitarjevih dni, predstavile pa smo se tudi kranjski regiji, in sicer na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, ko smo nastopile na podelitvi posebnih priznanj in diplom.

Upamo, da vam bomo lahko še kdaj polepsale kakšen večer s svojim

petjem. Priložnosti za to bo več kot dovolj, saj že v začetku prihodnjega leta pripravljamo svoj samostojni božični koncert, maja ali junija pa letni koncert.

Vljudno vabljeni tudi k obisku naše spletne strani <http://www.freewebs.com/pzflora/>, kjer boste pravočasno obveščeni o naših prihodnjih nastopih.

Dekliška vokalna skupina Flora

RAZPIS

Za člana nadzornega odbora občine Vodice

Na osnovi 37. člena Statuta Občine Vodice, ki določa, da se člane nadzornega odbora izbira na podlagi predlogov najmanj četrtnine članov občinskega sveta, zainteresiranih organizacij v občini in 10 občanov, Občina Vodice razpisuje prosto mesto za člana (1) Nadzornega odbora Občine Vodice.

Vabimo zainteresirane, da do 6. januarja 2012 posredujejo predlog na naslov Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice.

Predlagatelj mora poleg osebnih podatkov kandidata, ki ima stalno bivališče na področju Občine Vodice, priložiti utemeljitev predloga. Zaželeno je, da ima kandidat reference s področja ekonomije, prava ali javne uprave. Člani nadzornega odbora ne morejo biti člani občinskega sveta, delavci občinske uprave in člani poslovdstev organizacij, ki so uporabniki proračunskih sredstev.

Župan Občine Vodice
Aco Franc Šuštar

Društveni utrip

Oreh je sadno drevo, ki ima zelo pestro zgodovino in dolgo pot do naših logov, zanimiv pa je tudi zaradi tega, ker sta tako drevo kot njegov sadež nekaj posebnega, morda celo malo skrivnostnega. Ker sadeže pobiramo s tal vsakega posebej, lahko rečemo, da se vsakemu posebej priklonimo – že zaradi tega se razlikuje od drugih sadnih dreves.

Navadni oreh, v latinščini *Juglans regia*, je mogočno drevo z visokim, neravnim deblom, ki se razveja v mogočno krošnjo. Malo sadnih dreves doseže take razsežnosti, saj niso redki primeri, ko zraste v višino 30 in več metrov, deblo ima lahko od dva do tri metre obsega, krošnja drevesa pa doseže tudi od 15 do 20 metrov premera. Prav zaradi mogočne krošnje je oreh zelo priljubljen v vročih poletnih

dneh, malo manj pa jeseni, ko vso to listje odpade. Oreh, vzgojen iz semena, razvije močan koreninski sistem, ki seže globoko v zemljo, posamezne korenine pa so lahko dolge tudi od 30 do 40 metrov.

Njegove ostanke so našli v najstarejših najdiščih. Raziskovalci so mnenja, da je nastal pod himalajskim gorovjem, odtod se je razširil v Indijo in Perzijo, od tam pa so ga v Evropo prinesli Rimljani. Številni pesniki in pisatelji so oreh uporabljali v svojih literarnih delih. Morda je ravno zaradi tega v preteklosti postal statusni simbol, saj ga je lahko imel le tisti, ki je bil premožen oziroma pomemben.

Sadeže oreha lahko uporabljamo na več načinov. Prvič že meseca maja, ko začnejo plodovi dozorevati. Zele plodove nekateri uporabljajo za izdelavo likerja ali pripravljane raznih zdravilnih napitkov (oreh namočen v žganju) ali okusnih pijač (na primer Jagermeister). Proti jeseni v večini primerov zeleni olupek posušen odpade, konec oktobra in v začetku novembra nato odpadejo še zreli sadeži. Kot sem že omenil, jih pobiramo več dni, kajti sadeži odpadajo le takrat, ko so dovolj zreli ali pa jim pomaga slana, dež ali močan veter. Orehe nato posušimo, lahko še v lupini, ali pa jih stremo in damo sušiti jedrca, ki so zelo iskana

in visoko kalorična hrana, ki vsebuje veliko maščob. Iz zrelih semen namreč izdelujejo tudi jedilno olje in olja za slikarske barve. Listi vsebujejo poleg čreslovine, ki jo uporabljajo za strojenje kože, tudi eterična olja. Čaj iz orehovih listov v domačem zdravilstvu uporabljajo za zdravljenje kile in kožnih bolezni. Po starem izročilu so listje dajali v pesjake in s tem odganjali pasje uši in bolhe. Zelo koristen in iskan je tudi les, saj je srednje trden, žilav in upogljiv, barva pa je odvisna od starosti in je srednje rjava do črna. Uporabljajo ga večinoma za izdelavo furnirja, pohištva. Nad njim, predvsem nad koreninami, so navdušeni puškarji, ki ga uporabljajo za izdelavo puškinih kopit.

Zakaj sem tokrat opisal oreh? Predvsem zato, ker vsako leto znova naredi name vtis s svojo vsestranskostjo. Poleti daje mogočno senco, jeseni dobre sadeže, v pozni jeseni pa poskrbi, da se greva človek ne jezi se, predvsem, če nama pomaga veter.

P.S.

Oreh ima še eno zanimivo lastnost, in sicer samoočiščenje. To pomeni, da od drevesa same odpadejo vse nekoristne veje. V tem razburkanem času bi ta lastnost močno koristila marsikateri stranki.

Cveto Vrbovšek

Š kolesom po poti zdravja in prijateljstva

Skupinska na Tartinijevem trgu v Piranu.

Pri načrtovanju kolesarskih aktivnosti smo bili do sedaj vezani le na bližino domačega kraja. Sodobna tehnologija pa nam omogoča, da lahko naredimo obrat več. V društvu upokojencev smo se odločili, da zadnje kolesarsko potepanje izpeljemo po Slovenskem primorju. Z minibusom in prikolico, na katero smo naložili svoja kolesa, se nas je 19 aktivnih članov kolesarske sekcije 11. oktobra odpravilo novim izzivom naproti. V načrtu smo imeli kolesarjenje po trasi nekdanje železniške proge Trst–Koper–Poreč, in sicer slovenski del.

Začetek obratovanja proge sega v 1. april leta 1902, ko so odprli odsek Trst–Buje. Italijani so svečano odprtje zaradi dvojezičnih napisov bojkotirali. Odsek med Bujami in Porečem pa so odprli decembra istega leta. Domačini so pro-

go imenovali Porečanka, Italijani pa Parencana (italijansko ime za Poreč je Parenco). Proga je imela predvsem gospodarski pomen, saj so na tržnico v Trst vozili sadje in zelenjavo. Iz Grožnjana, Monjane in Kanegre pa so vozili ka-

men iz tamkajšnjih kamnolomov. Z železnico so se prevažali predvsem državni uslužbenci, zaposleni pri železnici, ki so imeli večje dohodke, poleg tega so imeli še popust na vozovnice. Tistih, ki so plačevali polno ceno, je bilo zaradi visoke cene kart zelo malo. Zaradi slabega prometa je proga obratovala samo do leta 1935, se pravi 33 let, od tega 18 let pod Avstroogrsko in 15 let pod Italijo.

Zanimivih je še nekaj podatkov iz novejšje zgodovine. Ureditev železniške trase v korist državne kolesarske povezave Porečanke temelji na dogovoru iz leta 2000, ko je 15 županov občin iz treh držav, Slovenije, Hrvaške in Italije, podpisalo pismo o nameri usposobitve trase za rekreacijske namene. Zaradi rekreacije in državne povezanosti so v Sloveniji pot poimenovali Pot zdravja in prijateljstva. Pri nas pot povezuje tri obalne občine, Koper, Izolo in Piran. V letu 2003 so občine podpisale državni protokol v obliki pisma o nameri vzpostavitve državne kolesarske povezave, ki večinoma poteka po opuščeni železniški trasi med Trstom in Porečem.

Mi pa smo naša kolesa razložili na bencinski črpalki med Dekani in

Varno kolo je bistveno za varno vožnjo.

Bertoki. Tu smo zapeljali po dobro označeni poti D-8 do Kopra in se zapeljali skozi mesto do mestnega kopališča. In groza, Petrovo kolo se je uprlo obremenitvam in je spustilo svojo dušo, zračnico. Moški smo se hitro lotili popravila, ženski del pa je odšel na kavo in sladoled v bližnji lokal. Po res hitrem popravilu smo se po obalni cesti zapeljali proti Izoli. Po prihodu v Izolo smo morali biti zelo pozorni in previdni, saj oznake D-8 vodijo po cesti, kjer se odvija promet. Za tem delom ceste je še del, ki je makadamski. Do prvega tunela Jagodje je še

manjši vzpon. Zapeljali smo se skozi osvetljen tunel in že smo se spustili proti Strunjanu, meni najlepši del, saj nas je pot vodila med njivami in vinogradi. Nato je sledil vzpon do nam bolj znane tunela Valeta, ki povezuje Strunjan s Portorožem. Sledil je spust do Lucije. Oznake D-8 so nas usmerile levo proti Seči. Ker ta trasa poteka večinoma po cesti do Sečovelj, smo zavili desno in se v Portorožu udobno namestili v usnjenih ležalnikih enega od tamkajšnjih lokalov. Po uri in pol počitka smo se skozi Bernardin ob obali pripeljali v Piran. Tu smo si ogledali zelo lep akvarij in ob prijazni razlagi tamkajšnjega uslužbenca izvedeli marsikaj zanimivega o Jadranskem morju. Velika večina nas je bila v akvariju še v času guljenja osnovnošolskih klopi. Sledilo je obvezno fotografiranje pred Tartinijem. In šok. Zapeljali smo prek trga in se mimo piranske cerkve zagrizli v ekstremno strm in dolg klanec. Ko misliš, da boš že za ovinkom uzrl Beli Križ, se klanec še strmejše postavi pokonci. Nekateri na kolesu, drugi ob njem smo premagali tudi to oviro. Mimo Belega Križa in Pacuga smo se spustili do Strunjana. Tu smo si kar med vožnjo ogledali še edino postajo iz obdobja

Vožnja vodiških kolesarjev skozi tunel.

železnice, v kateri je sedaj gostilna Sosič. Hitro smo zapeljali prek glavne ceste in v hrib proti tunelu Jagodje, sledil je spust in potem nas je pot vodila skozi Izolo do Žusterne, kjer sta nas po 47 kilometrih potrpežljivo čakala naš voznik Rastko in Meteorjev minibus. Fantje smo pričvrstili kolesa na prikolico in s čudovitimi vtisi smo se zapeljali proti domu pod Šmarno goro.

Po odzivu udeležencev je bila to pika na i letošnje sezone. Spomladi jo priporočam vsem tistim, ki jih zanima kolesarjenje. Mi smo pot prevozili in jo imenovali Lovljenje jesenskega sonca po Slovenskem primorju. In tako je tudi bilo. In načrt za prihodnje leto? Ja, tega vam pa tokrat ne izdam.

Jože Füleki

Kolesa čakajo, da jih poženejo noge.

Prihod Miklavža

V soboto, 3. 12. 2011, je v vodiški dvorani otroke obiskal Sveti Miklavž. Letos so mu otroci lahko poslali tudi kakšno pesmico ali risbico, ki so jo oddali na pošti v Vodica, njihove pošiljke pa je nato s pomočjo svojih angelčkov razstavil v dvorani. Na sam dan prihoda so otroci najprej poslušali zgodbičo, potem pa skupaj z angelčki zapeli še pesmico. Po nekajkratnem klicanju Miklavža, je ta le prišel; seveda ne sam, ampak v spremstvu svojih angelčkov in parkljev. Otrok je bilo zelo veliko, zato je imel Miklavž kar precej dela, preden je vsem otrokom razdelil darila. Na koncu pa so se otroci lahko tudi slikali z Miklavžem in njegovim spremstvom. Prireditev je organizirala Dekliška vokalna skupina Flora v sodelovanju s Kulturnim društvom Matije Koželja in Občino Vodice.

U.M.

Vodiški otroci so tudi letos priklicali Miklavža.

Dan odprtih vrat v PGD Repnje - Dobruša

Člani PGD Repnje - Dobruša smo se tudi letos odločili za predstavitev gasilske opreme in dejavnosti. V ta namen smo 22. oktobra 2011 med 10. in 14. uro pripravili dan odprtih vrat.

Mesec oktober je bil mesec požarne varnosti.

Pripravili smo predstavitev vozila za intervencijske vožnje in prikaz osnovne gasilske opreme. Da je bilo dogajanje pestrejše, smo povabili tudi policiste s Policijske postaje Medvode, reševalce iz podjetja Medicross in podjetje Sintal (predstavitev, možnost nakupa in pregled gasilnih aparatov).

Posamezne predstavitve so bile zelo zanimive, obiskovalci smo izvedeli marsikatero koristno novico oziroma nasvet ter različne zanimivosti s področja gasilske, reševalne dejavnosti in področja varnosti v cestnem prometu.

Zelo pomembne napotke smo dobili tudi v zvezi z gašenjem vnetljivih snovi (nafta, goreče olje

Demonstracija gasilske opreme

na štedilniku) oziroma pravilne uporabe gasilnih aparatov.

Domači gasilci so pripravili tudi praktično vajo posredovanja v prometni nesreči ter prikaz gašenja gorečega avtomobila.

S ponudbo čaja, kuhanega vina, klobas ter raznovrstnih slastnih domačih dobrot, ki so jih spekle marljive gospodinje, smo dokazali tudi, da smo dobri gostitelji. Kljub maloštevilnim obiskovalcem je bilo naše nekajurno druženje navkljub mrazu zanimivo, poučno in prijetno.

Upamo in želimo, da bodo prizadevanja članov PGD Repnje - Dobruša obrodila sadove in se bodo krajani ter ostali občani v bodoče odzvali z obiskom v večjem številu.

Olga Velkovrh

Dan odprtih vrat

Jubilejni 10. jesenski pohod Občine Vodice

Jesen je krasen čas za izlete v naravo.

V soboto, 29. oktobra, so se ljubitelji hoje v naravi že desetič podali na pot po trasi jesenskega pohoda Občine Vodice, ki ga organizira Turistično društvo (TD) Vodice. Rahlo jutranje rosenje je že malo pred 8. uro zjutraj na startu pri koči Smučarskega društva (SD) Strahovica na Selu pozdravilo prve pohodnike. Start med 8. in 10. uro omogoča posameznikom, da se na pot podajo v tem časovnem obdobju oziroma se sami odločijo, kdaj jim bolj ustreza, da startajo.

Leta 2001 smo prvič organizirali jesenski pohod Občine Vodice. To je bila ena od prvih akcij novoustanovljenega TD Vodice. V letu 2003 je pohod kljub razpisu odpadel zaradi objektivnih razlogov, saj organizator ni mogel v zelo neugodnih snežnih razmerah dobro označiti trase pohoda. Kljub temu so se takrat zvesti privrženci hoje v naravi podali na pot v lepi zimski idili, neoznačena trasa pohoda pa je ne-

katere pripeljala na različna druga mesta, in ne tja, kamor so si želeli. Dobra označitev trase pohoda za pohodnike pomeni varnost, ugodje in na kraju doživeto zadovoljstvo ob brezskrbnem uživanju jesenskih lepot narave, organizatorju pa je to velika pohvala za dobro opravljeno delo.

Plod dobrega medsebojnega sodelovanja s TD Kanja iz Trzina se potrjuje, saj TD Kanja prav tako v istem terminu opravlja jesenski pohod s startom v Trzinu, prek Rašice na Selo in naprej proti Mengeški koči ter nazaj do Trzina. TD Vodice skrbno vodi podatke udeležencev pohoda in do danes se jih je udeležilo že 342: letos 122 pohodnikov, lani 130, kar je bilo do zdaj največ. Najmlajši od vseh pohodnikov je bil 11-mesečni Lovro Sirc na prvem pohodu in najstarejši Feliks Nahtigal (letnik 1926) iz Utika, ki se je udeležil prvih petih pohodov. Na vsakem pohodu organizator pohoda TD Vodice izkazuje skromno pozornost s praktično na-

grado za najmlajšega, najmlajšo, najstarejšega in najstarejšo udeleženko oziroma udeleženca. Ob letošnjem jubilejnem pohodu smo namenili nekaj več pozornosti za desetkratno udeležbo, torej udeležbo na vseh pohodih pohodnikoma Janezu Jenku iz Sela in Ivanu Černivcu iz Vojskega, velja pa omeniti, da se je lanskega pohoda udeležil tudi občan občine Kostel, ki je po evidenci udeleženec iz najbolj oddaljenega kraja.

Po opravljeni trasi pohoda – 15,8 kilometra – organizator poskrbi, da vsak udeleženec prejme malico in svojevrsten čaj iz grozdja, ki v neki meri naznanja prihod sv. Martina in vsem dobro dene. Po zaključku 10. jubilejnega pohoda bo organizator TD Vodice po analizi preteklih pohodov in strategiji organizacije v prihodnje proučil dane predloge o dodatni krajši trasi za mlajše in slabše pripravljene udeležence ter o morebitni uvedbi simbolične startnine.

UO TD Vodice se zahvaljuje vsem, ki ste kakor koli pripomogli k izvedbi jubilejnega jesenskega pohoda Občine Vodice, SD Strahovica pa hvala za uporabo prostora.

Že sedaj ste vabljeni na 11. jesenski pohod Občine Vodice, ki bo v soboto, 27. oktobra 2012, ob prihajajočem prazničnem času pa TD Vodice želi vsem vesele božične praznike ter zdravo, uspešno in veselja polno leto 2012!

Najprej se je bilo treba prijavit.

Kosec Alojzij

Ponošni gasilci PGD Polje

Letos smo v PGD Polje praznovali 90. obletnico ustanovitve našega društva. Že v prejšnji številki Kopitarjevega glasu ste lahko na prvi strani videli našo novo pridobitev. Slavje visokega jubileja in prevzem novega gasilskega vozila se je začelo s parado, ki je potekala skozi vas od starega do novega gasilskega doma. Za potek parade po vseh pravilih in brez napak je poskrbel poveljnik GZ Vodice Alojzij Kosec, za kar se mu še enkrat zahvaljujemo. Veseli smo, da so skupaj z nami praznovala prostovoljna gasilska društva iz naše občine in tudi veliko društev iz drugih delov Slovenije. S prihodom so nas počastili tudi narodne noše s kočijaži, godba Vodice, konjenika in seveda vaščani vasi, ki jo naše društvo zajema. Za pohvalne in spodbude besede se zahvaljujemo visokim predstavnikom: županu občine Vodice Acu Šuštarju, predsedniku GZ Vodice Janezu Jenku, predstavniku regije Ljubljana 1 Francu Bradešku in predstavniku gasilske zveze Slovenije Jožetu Berlecu. Hvala botroma Slavki in Stanetu Fujanu ter župniku Francu Mervarju za blagoslov vozila ob želji, da bi bilo čim manj izvozov na intervencijske poti. Po končanem uradnem delu so si prisotni lahko tudi od blizu ogledali našega novega lepota. Seveda s tem še ni bilo konec prireditve, saj je sledil še družabni del s sproščeno besedo in veselim ozračjem.

Na pomoč!

Gasilke in gasilci PGD Polje

Pozdrav poveljnika GZ Vodice Alojzija Kosca. Ob njemu Damjan Jagodic in Štefan Romšak.

Kolona gasilskih vozil je bila prava paša za oči.

Prireditev ob sprejemu.

Ponosen, strumen gasilski korak.

Ohranjanje narave

Čebelarstva zveza Slovenije je v sporočilu za javnost pred časom obvestila, da smo bili v letošnjem letu priča največjemu pomoru čebel, saj je bilo prizadetih več kot 2.500 čebeljih družin samo v Pomurju, verjetno pa je ta številka bistveno višja, saj čebelarji vseh pomorov ne prijavijo. Andreja Kandolf je v imenu zveze opozorila, da se ljudje ne zavedajo daljnosežnih posledic in moči fitofarmaceutskih sredstev (FS). Akcije ozaveščanja so zato nujno potrebne. Kako je z njihovo uporabo v naši občini in koliko se ljudje zavedajo pomena tega naravnega izdelka – medu, smo povprašali Franca Gosarja, predsednika Čebelarskega društva Skaručna.

Pred zimo se po navadi ljudje spomnijo na med v želji, da bi jim obvaroval zdravje. A med je treba uživati vse leto, kajne?

Seveda, priporoča se najmanj ena žlica na dan, po možnosti zjutraj. Zelo primerna za vsakdanjo uporabo je tudi mešanica čebeljih proizvodov (med, cvetni prah, propolis in matični mleček). Za boljšo odpornost pa je priporočljivo uživati med z ameriškim slamnikom, s smrekovimi vršički ali z rdečo peso ...

Pa vendar, kako nam med in ostali čebelji izdelki pomagajo, ko smo prehlajeni?

Med je naravna sladka snov in so ga ljudje uporabljali že tisočletja pred sladkorjem. Je visokokalorična hrana, ki jo uporabljamo kot dopolnilo k različnim jedem in pijačam. Z uživanjem medenih izdelkov krepijo splošno odpornost telesa in si pomagamo pri blaženju bolečin pri kašlju, vnetju grla, težavah s holesterolom, slabokrvnosti, želodčnih težavah, revmi, obolenjih dihal, sečil, srca, črevesja in jeter. Je pa tudi naravno antiseptično sredstvo, zato se uporablja pri zdravljenju ran in opeklin.

Koliko je v Vodicah čebelarjev? Imajo čebele v naših krajih dovolj kakovostnih rastlin in dreves za kakovosten med?

V samem čebelarskem društvu Skaručna nas je včlanjenih 30 čebelark in čebelarjev. Na področju občine Vodice pa čebelarji 17 čebelarjev. Trenutno je skoraj v vsaki vasi v občini najmanj en čebelar. To je zelo pomembno, saj so čebele tiste, ki v največji meri poskrbijo za učinkovito opravljanje sadnega drevja in tudi drugih rastlin. Od tega je odvisen tudi pridelek. Paši pa imamo običajno (če je vreme primerno) dve, in sicer cvetlično (sadno drevje, regrat, smreka, javor ...) ter mešano lipovo in kostanjevo. Paše na tem področju se običajno zaključijo v začetku julija. Nato sledi dolgo brezpašno obdobje. Nekoč, ko se ni tako intenzivno kosilo travnikov, je bila prisotna travniška paša, danes pa mora čebelar ravnati zelo skrbno, da čebele primerno pripravi na zimo. Osebnost gospodarske družine prevažam na izbrana področja v Sloveniji, tako da imam na razpolago več različnih vrst medu (cvetlični, akacijev, smrekov, lipov, kostanjev, javorjev, gozdni in hojin).

Se strinjate, da je čebela danes zelo ogrožena? Zakaj?

Prvenstveno so za to krive spremenjene vremenske razmere. So leta, ko temperature do novega leta ne padejo pod minus, da ne govorimo o tem, da je v zadnjih letih sneg najbolj pogost in ga je največ šele v marcu. Tudi poletja so lahko zelo ekstremna. Dodatno pa se izgube čebel povečujejo (in to kljub trudu čebelarjev in veterinarjev) zaradi odpornosti varoe na vsa znana regi-

strirana zdravila. Varoa je neke vrste klop, ki lahko oslabi čebeljo družino do te mere, da pozimi propade. Osebnost za zdravljenje uporabljamo alternativna sredstva, ki v medu ne puščajo nobenih ostankov. Dodatno pa so čebele ogrožene tudi zaradi uporabe različnih FS.

Kako se kmetje v vodiški občini obnašajo glede uporabe FS?

Do sedaj na področju naše občine ni prišlo do pomorov čebel, kar kaže na to, da tudi kmetje uporabljajo FS na način, ki je predpisan, torej v predpisanih količinah in proti večeru, ko so čebele v panjih. Problem FS pa je v tem, da se škodljivost posameznih sredstev pokaže šele čez nekaj let. Z lahkoto lahko ugotovimo, da je večina FS, ki so bila predpisana in uporabljena še nekaj let nazaj, sedaj prepovedana (DDT, atrazin ...). Seveda pa vsa ta sredstva slabo vplivajo na odpornost čebel. FS uporabljamo v čim manjši meri!

Kaj pa lahko mi, nečebelarji, storimo za ohranitev čebel?

Uporabo FS zmanjšajte na najmanjšo mero, uporabljajte FS, ki so na naravni osnovi. Nekaterim posameznikom so čebele bolj, drugim manj moteče, zato včasih prihaja tudi do uničevanja čebelnjakov in drugih vandalizmov. Nekateri se preprosto ne zavedajo, kako osiromašena bi postala narava, če bi bilo naenkrat bistveno manj različnih cvetlic, sadja ... Na splošno se v Sloveniji zaradi tradicije čebelarstva in s tem relativno velikega števila čebelarjev (vsaka vas ima vsaj enega ali več) premalo zavedamo neprecenljive koristi čebel v naravi.

Monika Kubelj

Zima prihaja

letošnji smučarski sejem v Vodicah je že za nami

Na sejmu je bilo letos smučarske opreme precej, skoraj vsak je našel tudi kaj zase. Predvsem je to veljalo za najmlajše, ki jim je sejem tudi najbolj namenjen. Največ se je seveda nabralo smuči in čevljev, letos tudi precej čelad, nekaj palic in smučarskih kompletov. Precej skromnejša pa je bila ponudba za deskarje in drsalce, našlo se je tudi nekaj tekaških smuči. Z obiskom smo bili zadovoljni; večina

Smučarski sejem je bil spet dobro organiziran.

obiskovalcev si praviloma čas vzame dopoldne, ko je tudi izbira smučarske opreme največja.

Še nekaj statistike z letošnjega sejma: od vseh dosedanjih smo imeli na tokratnem najbolj pestro ponudbo. V cenitev smo sprejeli skoraj 300 artiklov, kar pomeni največ do sedaj; od teh je ena tretjina vseh našla nove lastnike. Nekateri pa so opremo, ki je ne potrebujejo več, enostavno podarili – marsikomu bo v letošnji zimi prišla prav. Tako tudi mesto »pusti ali vzemi« letos ni prav nič samevalo. Ugotavljamo, da se je sejem med ljudmi kar dobro »prijel«.

Obiskovalcem smo lahko ob tej priložnosti prvič predstavili tudi letošnje smučarske tečaje v Šinkovem Turnu in Kranjski Gori. Nekateri ste nas ob tem vprašali, ali smo naročili tudi kaj snega. Seveda smo ga – tako kot vsa leta do sedaj. Samo tega ne vemo, ali bodo snežinke res našle pravi naslov ... Brez dvoma si snega

Takole, pa imava smučarsko opremo. Zdaj pa potrebujeva še sneg.

najbolj želimo doma, če pa bo spet zgrešil Šinkov Turn, ga bo v Kranjski Gori zagotovo dovolj. Ob branju teh vrstic bo do tečaja le še nekaj dni, zato staršem priporočamo, da redno spremljate vse informacije, ki jih bomo o tečajih objavili na naši spletni strani (www.strahovica.si).

Na njej si lahko v slikah ogledate tudi letošnji sejamski živžav (Alpsko smučanje/Fotogalerija/Smučarski sejem v Vodicah 2011).

Smučarski pozdrav!
SD Strahovica
Jure Marenče

Smuč, palic, čelad kolikor hočeš. Nekatere so bile odlično ohranjene.

Naši debaterji v slovenskem parlamentu.

Mladi debaterji na obisku v državnem zboru

V petek, 11. novembra, so se učenci iz debatnega kluba OŠ Vodice odpravili na javno razpravo v državni zbor pod naslovom Poslušajte nas!

Razprava je potekala v veliki dvorani, sodelovali so študenti, srednješolci in osnovnošolci. Prisotnih je bilo tudi sedem strokovnjakov, profesorjev z različnih fakultet, ki so posamezne sklope razprave začeli s svojimi razmišljanji. Po samem dogodku so si ogledali zgradbo državnega zbora in izvedeli nekaj več o nalogah poslancev.

Okenska ozimnica popustov!

Z okni AJM do več toplote!

Zaradi višanja cen energentov, postaja toplota v domovih vedno večja vrednota. Ker so okna najtanjši element ovojne stavbe, se skozi njih lahko izgubi največ toplotne energije. Z vgradnjo energetske varčnih oken AJM, pa lahko privarčujete pri porabi energije tudi do **36%** letno.

Zastopnik

Jomont d.o.o.

Prodajni salon
v Domžalah, ul. Nikola Tesla 18

TEL: 059-924 849,
GSM: 031-356-505

Tradicionalni slovenski zajtrk

V vrtcu Škratek Svit Vodice smo vrsto let sodelovali v vzgojno-izobraževalnem projektu En dan za zajtrk med slovenskih čebelarjev, ki je potekal v sodelovanju s Čebelarско zvezo Slovenije in društvom čebelarjev Skaručna. V letošnjem letu se je projekt na pobudo treh ministrstev, različnih zvez in organizacij razširil. Tako so vsi otroci v vrtcih in osnovnih šolah 18. novembra zajtrkovali mleko, kruh, maslo, med in jabolka, da bi s tradicionalnim slovenskim zajtrkom najmlajše ozaveščali o pomenu zajtrka, zdrave prehrane in lokalno pridelane hrane. Ta dan so otroci v vrtcu pili mleko s kmetije Koželj v Vodicah in kmetije Jamšek v Bukovici, jedli jabolka sadjarstva Kimovec iz Bukovice in se sladkali

Takole so z malčki poskusili tradicionalni slovenski zajtrk tudi starejši.

z medom, ki so ga podarili lokalni čebelarji: Gosar, Podgoršek, Kimovec, Pipan, Stare, Troha, Šmon, Bohinc in Premk. Kruh je podaril Mercator, maslo pa Ljubljanske mlekarnice. Pogrinjki so bili ta dan še bolj

praznični, saj so z otroki zajtrkovali tudi direktorica občinske uprave, ga. Nataša Hribar, ter g. Koželj, Kimovec in Gosar.

Hedvika Rosulnik

Finalni nastop mladih deklet iz plesne šole Miki. Tri med njimi so naše občanke

Na sliki so tudi naša dekleta: Petra, Kaja in Tinkara. Na svetovnem prvenstvu so bile med petimi najboljšimi na svetu.

Črna kronika

(Poročilo za obdobje od 20. 10. 2011 do 24. 11. 2011)

Prometne nesreče

Še v oktobru so v Vodica obravnavali prometno nesrečo zaradi vožnje na prekratki varnostni razdalji in povzročitelju izdali plačilni nalog.

Kriminaliteta

Konec oktobra so v Zapogah spet obravnavali poskus drzne tatvine iz stanovanjskega objekta. Vlomilci pa niso mirovali niti v začetku novembra. Tako so v Kosezah obravnavali vlom v stanovanjsko hišo, v Dornicah pa poskus vloma. Na Torovem so v tem obdobju obravnavali vlom v kombinirano vozilo. Tatvin in vlomov ni manjkalo niti v novembru. V Vodica je nekdo vlomil v osebni avtomobil in iz njega odnesel denarnico. V Polju pri Vodica so obravnavali dve kaznivi dejanji drzne tatvine, pri katerih so neznanci vstopili v hiše in iz njih ukradli denarnice z dokumenti. V stanovanjsko hišo so vlomili tudi v Kosezah, v Repnjah pa so obravnavali poskus vloma v osebni avtomobil. V drugi polovici novembra so v Vodica obravnavali tatvino registrskih tablic z osebnega avtomobila in tatvino neregistriranega avtomobila, nekdo je kradel železo, poskusili pa so celo vlomiti v stanovanjsko hišo, a jih je presenetil alarm. V tem obdobju so prav tako vlomili v stanovanjsko hišo v Utiku.

Javni red in mir

V Zapogah so imeli policisti delo s kršitvijo javnega reda in miru, kjer je tast zmerjal in s plosko roko udaril svojega zeta. Za kršitev je prejel plačilni nalog. V Vodica so morali posredovati, ker je sin mater po sporu udaril. Za kršitev bo zoper njega napisan obdolžilni predlog na sodišče.

Ostali dogodki

V Vodica je bil zaradi vožnje brez voznškega dovoljenja v novembru začasno odvzet osebni avtomobil.

Policija svetuje in opozarja

Vse občane obveščamo, da je v zadnjem tednu prišlo do povečanja števila kaznivih dejanj tatvin iz stanovanjskih hiš, kjer do sedaj neznani storilci izkoristijo nepazljivost oškodovanca in mu iz odklenjenega stanovanja odtuji-jo vrednejše predmete. Način storitve kaznivega dejanja je takšen, da en ali dva storilca prideta do hiše, kjer je doma starejši občan, in ga prosita za vodo, v času njegove odsotnosti pa izvršita tatvino predmetov. Zato vse občane, predvsem naselij Repnje, Skaručna, Polje pri Vodica, Koseze in Šinkov Turn, naprošamo za podatke, ali so bili v zadnjem obdobju (zadnja dva tedna) na omenjenem območju v kontaktu s sumljivimi osebami ali so jih opazili (praviloma gre za dva moška in žensko). Omenjene informacije bi nam za nadaljnje delo prišle zelo prav, zato vas naprošamo, da nam zadevo sporočite na telefonsko številko Policijske postaje Medvode 01/361 94 40, na telefonsko številko policije 113 ali pa na anonimni telefon 080 1200. Lahko pošljete tudi elektronsko sporočilo na elektronski naslov pp_medvode.pulj@policija.si. Za vsako informacijo vam bomo hvaležni.

Lep pozdrav!

Policijska postaja Medvode

ZAHVALA

Ko življenje tone v noč,
še žarek upanja išče pot.
Ostala pa je bolečina
in tiha solza večnega spomina.

**Janko
Špenko**
1920–2011

Iskrena hvala vsem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti,
za izrečeno sožalje, sveče in svete
maše.

Posebna zahvala PGD Šinkov Turn
in SD Strahovica
za spremstvo ob slovesu,
DU Bukovica-Šinkov Turn, g.
župniku Francu Merverju,
pogrebni službi Navček in g.
Lamovšku.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 82. letu starosti nas je zapustila
mama, babica, prababica, sestra in
teta

ANA JEŽ

iz UTIKA

Iskreno se zahvaljujemo vsem
sorodnikom,
sosedom, znancem in prijateljem za
izrečeno sožalje, darovano cvetje,
sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste za pokojno molili
in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Posebna zahvala g. župniku Francu
Mervarju in g. Ivanu Vilfanu za lep
obred.

Hvala tudi pogrebni službi Navček in
g. Lamovšku.

Hčerka Fani, sin Tone,
vnukinja Anja z družinami,
vnukinja Petra, Primož, Špela
in pravnukinja Eva

ZAHVALA

Ne joči več. Obriši solze.
On je že onkraj groze in trpljenja.
Ne moti mu miru – ne joči več.
Najhujše breme, breme je
življenje.

V 64. letu starosti se je od nas
poslovil naš dragi oče in dedek

Jožef Lužar

iz Bukovice.

Iskrena hvala PGD Bukovica
- Utik, DU Bukovica, vsem
sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem,
ki ste ga pospremili na njegovi
zadnji poti.

Ostal boš v naših srcih.
Irena, Marko in Jože z družinami

**Nekaj je v zraku.
Lepega. Nežnega.
Mimobežnega.
Nekaj je v zraku.**

**Čuti se. Sluti.
Kot dih in drget.
Kot šum in šepet
v slednji minuti.**

(Tone Pavček)

V teh prazničnih dneh,
ko želja po sreči in zdravju prihaja iz srca do srca,
naj se vam izpolnijo sanje, uresničijo želje in izpolnijo
pričakovanja.

To vam v letu 2012 želim

otroci in kolektiv vrtca Škratek Svit Vodice

Šmučarski tečaji

SD Strahovica v letošnji zimi

Jesen se poslavlja in zima počasi trka na vrata, zato napovedujemo tečaje, ki jih bomo kot po navadi razpisali ob koncu leta. Tradicionalni tečaj alpskega smučanja in deskanja v Šinkovem Turnu bo tako od 26. do 30. decembra 2011.

Ker so v zadnjem obdobju zime doma s snegom manj radodarne, smo v istem terminu razpisali tudi avtobusni prevozni tečaj v Kranjski Gori (prevozni tečaj bo torej izveden le v primeru odpadlega tečaja doma) – za alpsko smučanje in deskanje. V preteklih dveh sezonah je takšna izvedba prevoznega tečaja naletela na lep odziv. Razpisi z vsemi potrebnimi informacijami so bili konec novembra razdeljeni v osnovni šoli (vsem učencem do vključno petega razreda) in otrokom v domačih enotah vrtca. Enako so vse informacije objavljene tudi na društveni spletni strani: www.strahovica.si.

Za naše tečaje se zanimajo tudi zunaj naše občine, zato staršem svetujemo, da pravočasno prijavite otroke. Do določenega datuma bodo kot vedno imeli prednost domačini, po njem pa do zaposelnosti prostih mest tudi vsi ostali. Se vidimo na snegu – morda doma ali pa spet v Kranjski Gori!

Šmučarsko društvo
Strahovica

V Vodicaх sredi ceste se je našel fotoaparāt. Morebitnega lastnika pozivamo, naj se oglasi v sprejemni sobi občinske stavbe, Kopitarjev trg 1.

Šinkov Turn, februar 2010.

Smučanje-Kranjska Gora, december 2010.